Sēdes video translācija 04.08.2021 10.00 10.15 11.45 15.50 17.55 19.30

https://www.saeima.lv/lv/transcripts/view/2288
https://titania.saeima.lv/LIVS13/SaeimaLIVS2_DK.nsf/DK?ReadForm&nr=3273a2b2-bf13-47bf-a2d9-93bb22c87208

04.08.2021. 13.Saeima sēde-otrā-ārkārtas-sesija -attālināti *[A2]* Covid vakcinācija *Noraksts*

Stenogramma **S***ēdi vada: Dagmāra Beitnere-Le Galla, Inese Lībiņa-Egnere*
2021.gada 4. augusta sēde (otrā) sākas pl. 15:54
sēde slēgta pl. 19:57, sēdes ilgums- 4 h 03 minūtes / 2 h 42 min -darbs sēdē

PIEBILDE: 4. augustā notiek divas atšķirīgas sēdes: nr.A1, nr.A2 *SĒDĒ IR TEHNISKI TRAUCĒJUMI*

Latvijas Republikas 13. Saeimas ārkārtas sesijas attālinātā sēde 2021. gada 4. augustā (pulksten 15.50)

Sēdi vada Latvijas Republikas 13. Saeimas priekšsēdētājas biedre Dagmāra Beitnere-Le Galla.

Sēdes darba kārtība
Satura rādītājs
Balsojumi
Sēdes videotranslācija
Sēžu videotranslācijas (arhīvs)

Sēdes vadītāja. Labdien, godātie kolēģi!
Sākam Saeimas 2021. gada 4. augusta ārkārtas sesijas otro attālināto sēdi.

Darba kārtībā – likumprojektu izskatīšana.

Likumprojekts **"Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā"** (Nr. 1127/Lp13), ko ir iesniedzis Ministru kabinets.

Un alternatīvais likumprojekts **"Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā"** (Nr. 1131/Lp13).

Sociālo un darba lietu komisijas vārdā – deputāts Andris Skride. Lūdzu!

A. Skride (AP!).

Labdien, kolēģi! Tātad mums šodien nodeva šo Ministru kabineta virzīto likumprojektu "Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā". Komisijas sēde jau notika, un mēs šo likumu redakcionāli uzlabojām, pielikām vēl vienu būtisku priekšlikumu, par kuru es vēl pastāstīšu, kad nonāksim pie alternatīvā.

Un šo konkrēto Ministru kabineta iesniegto likumprojektu (Nr. 1127/Lp13) komisija noraidīja. Komisijas vārdā lūdzu deputātus šo likumprojektu neatbalstīt, un tālāk jau atbalstīsim komisijas redakciju.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Lūdzu zvanu! Balsosim par Ministru kabineta iesniegto likumprojektu "Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā" (Nr. 1127/Lp13), ko Sociālo un darba lietu komisija ir lūgusi noraidīt! Lūdzu, balsosim! Par - 5, pret - 59, atturas - 4. Likumprojekts ir noraidīts.

Tātad sākam skatīt alternatīvo likumprojektu "Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā" (Nr. 1131/Lp13), pirmais lasījums.

Sociālo un darba lietu komisijas vārdā – deputāts Andris Skride. Lūdzu!

A. Skride (AP!).

Jā, paldies. Tātad turpinām ar alternatīvo likumprojektu.

Pati likumprojekta būtība, kura, protams, ir saglabāta, – pagarināt līdz šī gada 31. decembrim laika posmu, kādā jau līdz šim ir piešķirta speciālā mērķdotācija pašvaldībām, lai pašvaldības varētu izmantot naudu speciālam krīzes pabalstam no Covid-19 cietušajām ģimenēm.

Tātad šis ir saglabāts, un šo mēs... Šis posms bija līdz 1. jūlijam, tā bija nolemts, un mēs redzam, ka ir nepieciešams to darīt arī turpmāk, un pagarinām to līdz 31. decembrim.

Otrs. Saeimas Juridiskais birojs redakcionāli šo pielaboja, un mēs iekļāvām to alternatīvajā.

Un trešā lieta, kas tika izdarīta Veselības ministrijā kopā ar Labklājības ministriju un arī... Jāsaka, mums vasarā bija tikšanās ar paliatīvās aprūpes biedrībām, kur konstatējām tādu akūtu problēmu, ka bērni līdz 18 gadu vecumam var saņemt gan paliatīvo aprūpi, gan Bērnu slimnīcā saņemt šo speciālo psihosociālo rehabilitācijas programmu, bet tad, kad bērns jau pārsniedz 18 gadu vecumu (piemēram, kļūst 19 vai 20 gadus vecs), šī aprūpe diemžēl tiek beigta. Un tāpēc ar šo otru lietu, ko mēs pievienojām, mēs nodrošinām to, ka pēc šīs programmas bērni varēs saņemt šo paliatīvo aprūpi līdz 24 gadu vecumam.

Šo atbalstīja Finanšu ministrija un komisijas sēdē – arī Veselības ministrijas parlamentārais sekretārs Ilmārs Dūrītis, kā arī Labklājības ministrijas parlamentārā sekretāre Evita Zālīte-Grosa. Un komisijā kopīgi tapa šis – alternatīvais.

Un sākam ar to, ka lūdzam šim alternatīvajam likumprojektam steidzamību.

Sēdes vadītāja. Lūdzu zvanu! Balsosim par likumprojekta "Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā" (Nr. 1131/Lp13) atzīšanu par steidzamu! Lūdzu, balsosim! Par - 70, pret - 1, atturas - 1. Likumprojekts ir atzīts par steidzamu.

A. Skride. Tā, mani dzird? Paldies.

Tātad steidzamība ir atzīta. Un lūdzu arī komisijas vārdā (komisijā tika atbalstīts vienbalsīgi) atbalstīt likumprojektu pirmajā lasījumā.

Sēdes vadītāja. Lūdzu zvanu! Balsosim par alternatīvā likumprojekta "Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā" (Nr. 1311/Lp13) atbalstīšanu pirmajā lasījumā! Lūdzu, balsosim! Par - 80, pret un atturas - nav. Likumprojekts pirmajā lasījumā ir atbalstīts.

Lūdzu noteikt termiņu priekšlikumiem un datumu likumprojekta izskatīšanai Saeimas sēdē.

A. Skride. Kolēģi, mēs no komisijas puses lūdzam... un arī Juridiskais birojs atbalstīja... Jā, ja nevienam no kolēģiem nav iebildumu, tad no komisijas puses būtu lūgums atbalstīt uzreiz, bez atkārtotas izskatīšanas komisijā, šo likumprojektu arī otrajā lasījumā.

Sēdes vadītāja. Lūdzu atvērt sadaļu par procedūru.

Vai deputātiem ir iebildumi, ka alternatīvo likumprojektu mēs atbalstām otrajā, galīgajā, lasījumā šodienas sēdē? Lūdzu pieteikties. Iebildumu nav.

Tādā gadījumā - lūdzu zvanu! Balsosim par likumprojekta "Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā" atbalstīšanu otrajā, galīgajā, lasījumā! Lūdzu, balsosim! Par - 81, pret un atturas - nav. Likums pieņemts.

Darba kārtībā – likumprojekts **"Grozījumi Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likumā"** (Nr. 1128/Lp13), pirmais lasījums.

Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijas vārdā – deputāts Juris Rancāns. Lūdzu!

J. Rancāns (JK).

Labdien, godātie kolēģi! Šodien Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisija izskatīja kārtējos grozījumus Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likumā un atbalstīja konkrēto likumprojektu.

Sīkāk pastāstīšu, par ko tajā ir runa. Likumprojektā ir ietvertas diezgan daudzas lietas, bet galvenās jomas, ko tas regulē, ir šādas.

Likumprojekts paredz epidemioloģiski drošus pakalpojumus gan privātajā sektorā, gan valsts sektorā, tāpat darba devējam uzliek pienākumu nodrošināt epidemioloģiski drošu darba un mācību vidi.

Likumprojekts paredz, ka par epidemioloģiski drošiem pakalpojumiem valsts institūcijās tiks uzskatīti tādi pakalpojumi, kurus sniedz un saņem personas, kurām ir tā saucamais sadarbspējīgais Covid-19 sertifikāts, kas apliecina vai nu vakcinēšanās, vai pārslimošanas faktu.

Tāpat ir plānots, ka sertifikāts būs nepieciešams pakalpojumu sniedzējiem veselības aprūpes, ilgstošās sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijās un izglītības jomā.

Iecerēts, ka darba devējam publiskajā un privātajā sektorā būs tiesības prasīt, lai darbiniekam būtu sertifikāts, kas apliecina vakcinācijas vai pārslimošanas faktu. Darba devējam būs tiesības to prasīt, vērtējot katru gadījumu individuāli un vadoties pēc noteiktiem kritērijiem, un, protams, ņemot vērā samērīguma, tiesiskuma un vienlīdzības principu. Kritēriji, pēc kādiem darba devējs drīkstēs prasīt sadarbspējīgu sertifikātu, būtu šādi: ja darbiniekam pienākumu pildīšanas laikā ir tieša saskarsme ar klientiem, kā arī tad, ja darbiniekam ir paaugstinātas iespējas inficēties (viņš tiekas, piemēram, ar lielu skaitu cilvēku, kuru attiecīgais veselības stāvoklis nav zināms). Tāpat būs iespēja sertifikātu prasīt gadījumos, ja darbinieka pienākumi ir kritiski svarīgi sabiedrībai, kā arī uzņēmuma vai iestādes darbības nepārtrauktības nodrošināšanai.

Ja darbinieks nebūs ieguvis šo sertifikātu, tādā gadījumā darba devējs ar viņa piekrišanu darbinieku varēs pārcelt citā piemērotā darbā vai nodrošināt pienākumu veikšanu attālināti – uz laiku līdz sertifikāta iegūšanai, bet ne ilgāk par trīs mēnešiem. Ja tas nebūs iespējams, darba devējam būs tiesības darbinieku atstādināt no darba līdz brīdim, kad darbinieks būs ieguvis šo sertifikātu. Plānots, ka tas būs iespējams uz laiku, kas nav ilgāks par trīs mēnešiem.

Plānots, ka pēc maksimālā atstādināšanas laika darba tiesiskās attiecības ar darbinieku, kurš bez attaisnojoša objektīva iemesla nebūs ieguvis šo sertifikātu, varēs izbeigt, ja nebūs iespējams viņu nodarbināt citā darbā. Tātad primāri darba devējam būs jāskatās, vai šo personu ir iespējams

nodarbināt citā darbā, un tikai tad varēs lemt par personas atlaišanu no darba, ja objektīvu iemeslu dēļ persona nebūs ieguvusi šo sertifikātu.

Plānots arī tas, ka darba devējs nevarēs šādā veidā izbeigt darba tiesiskās attiecības ar grūtnieci, kā arī ar sievieti pēcdzemdību periodā līdz vienam gadam, bet, ja sieviete baro bērnu ar krūti, – visā barošanas laikā, bet ne ilgāk kā līdz bērna divu gadu vecumam.

Tāpat likumprojekts paredz, ka Zāļu valsts aģentūrai būs jānosaka un jāizmaksā kompensācija, ja vakcinācijas izraisīto komplikāciju dēļ būs nodarīts smags kaitējums personas veselībai vai dzīvībai.

Ir plānots, ka šis likums stāsies spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Komisijā no valdības pārstāvju puses tika lūgta steidzamība šim likumprojektam, un komisijā steidzamība tika atbalstīta, uzklausot argumentus un ņemot vērā, ka tuvojas 1. septembris, kad būtu jāatsāk mācības klātienē. Būtu nepieciešama steidzamība arī tādēļ, lai cilvēkiem, kas tomēr izlemj par to, ka viņi vakcinēsies un iegūs šo sertifikātu, būtu iespēja iziet šo pilno, piemēram, abu pošu, potēšanos attiecīgajā laikā līdz šā likuma spēkā stāšanās brīdim. Tāpat cilvēkiem būtu nepieciešama noteiktība, tāpēc arī šis likumprojekts būtu atzīstams par steidzamu.

Tieši tāpēc es aicinu atzīt šo likumprojektu par steidzamu.

Sēdes vadītāja. Paldies par ziņojumu.

Godātie kolēģi, mums vispirms ir jābalso par šī likumprojekta atzīšanu par steidzamu.

Viens deputāts var runāt "par", viens – "pret".

Lūdzu pieteikties debatēs.

Vārds deputātei Jūlijai Stepaņenko. Jūs runāsiet "par" vai "pret"?

J. Stepaņenko (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

"Pret".

Sēdes vadītāja. Vārds "pret" likumprojekta atzīšanu par steidzamu deputātei Jūlijai Stepaņenko. Lūdzu!

J. Stepaņenko. Godātie kolēģi! Šodien daudzi no mums klausījās Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijas sēdi, kurā ļoti ātrā tempā tika dzīts cauri šis likumprojekts. Protams, visu cieņu Rancāna kungam, viņš centās uzklausīt visus deputātus un deva vārdu, bet tas, ko mēs pamanījām: notiek diemžēl formāla šī likuma izskatīšana. Ir nepieciešamie dalībnieki no ministrijām, nepieciešamais minimālais vārdu skaits, kas ir jāpasaka katram no ministrijas puses, un likumprojekts iet uz priekšu.

Tas, ko mēs arī dzirdējām no Tieslietu ministrijas: tika atzīts, ka šis likumprojekts bija sagatavots lielā steigā. Un tas ir fakts, to jūs nevarat izgriezt ārā no komisijas sēdes ieraksta, tātad tas tika veikts ļoti ātri, tāpēc arī pašas ministrijas un pati Tieslietu ministrija aicina noteikt saprātīgu priekšlikumu iesniegšanas termiņu, lai šo steigu varētu labot. Un šeit mēs nonākam pie vissvarīgākā jautājuma, ka būtiskākais Saeimas likumprojekts – gan šīs Saeimas, gan, es domāju, arī iepriekšējo Saeimu likumprojekts, kas skars ļoti daudzu cilvēku likteņus, veselību un dažiem

arī dzīvību, – tiks skatīts šādā veidā: steidzamā kārtā, mazliet piešpaktelējot klāt ar ministriju iesniegtajiem priekšlikumiem, būtībā nemainot šī likumprojekta jēgu, bet dzenot uz priekšu, jo mums taču tālāk ir 1. septembris un citas lietas, kas mums būtu jāpaspēj.

Protams, ka šī cerība, ka šis piespiedu vakcinēšanās stāsts varētu atrisināt jautājumu par vakcinācijas aptveri, ir maldinoša, un to arī apliecināja visi sociālie partneri, kas šodien piedalījās komisijas sēdē. Darba vietas stāvēs tukšas, bērni nevarēs tikt apmācīti, jo skolotāju trūks, skolotājiem būs jāaiziet prom no darba, ja šis likumprojekts stāsies spēkā.

Tāpēc es ļoti ceru uz to, ka šodien mēs... vismaz daļa saprātīgo Saeimas deputātu varēs nobalsot "pret" šī likumprojekta steidzamību. Es aicinu to darīt pilnīgi visus Saeimas deputātus, jo jums būs jāatbild par saviem balsojumiem tieši šī likumprojekta sakarā, jo es neredzu nevienu citu tik būtisku likumprojektu visā Saeimas pēdējo jaunāko laiku vēsturē kā šis. Šis ir ļoti svarīgs likumprojekts, un balsojumi par šo likumprojektu būs tie, kas būs pie sienas ierāmēti, un katra deputāta vārds tieši tāpat, kā mēs redzam tagad tos deputātus, kuri balsoja par Latvijas Republikas neatkarību, būs iegravēts, būs ierakstīts ja ne kādās plāksnītēs, tad katra vēlētāja sirdīs un prātos, viņi to visu atcerēsies.

Tāpēc, lūdzu, godātie kolēģi, nedariet muļķības, neatbalstiet šī likumprojekta steidzamību un kopumā, protams, arī neatbalstiet šo likumprojektu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. "Par" pieteicies runāt deputāts Aldis Gobzems. Lūdzu!

A. Gobzems (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Labdien, Latvijas sabiedrība! Labdien, Saeimas deputāti! Latvijas cilvēki! Es vēršos pie jums. Un es vēršos pie jums ar sekojošo. Faktiski šodien Latvijas Republikas Saeima kārtējo reizi balsos pret jums, pret Latvijas tautu, ieviešot pēc būtības obligātu vakcinēšanos. Viņi nāks ar savām špricēm un durs skolotājiem, durs jūsu bērniem. Un viņi neatbildēs...

Sēdes vadītāja. Gobzema kungs, es ļoti atvainojos, bet šobrīd mums ir debates...

A. Gobzems. Nepārtrauciet mani šoreiz.

Sēdes vadītāja. ... par steidzamību.

A. Gobzems. Es runāju par steidzamību.

Sēdes vadītāja. Mēs runājam par steidzamību, lūdzu.

A. Gobzems. Nepārtrauciet mani, kad es runāju par to, ka šis likums ir steidzami jāparāda Latvijas sabiedrībai, balsojot par tiem, kuri ir pret Latvijas tautu.

Es aicinu visus, kas negrib pieļaut vardarbību, jo adatas ieduršana ķermenī bez piekrišanas ir vardarbība... es aicinu visus šovakar astoņos ierasties pie Latvijas Republikas Saeimas. Astoņos vakarā būt pie Saeimas un sacelties Latvijas tautai. Un beigt činkstēt, bet sacelties pret tiem, kas grib ieviest obligātu vakcinēšanos pret jūsu gribu.

Es aicinu visu Latvijas sabiedrību celties šodien, jo vēlāk būs par vēlu. Es aicinu sabiedrību celties pret tiem, kuri neatbildēs par jūsu veselības problēmām, par to, ka jūs zaudēsiet darbu, par to, ka jums var būt kāds tuvinieks, kurš nomirst no vakcīnu blaknēm.

Es aicinu beigt Latvijas sabiedrību činkstēt un šovakar iziet Latvijas ielās.

Sēdes vadītāja. Gobzema kungs, paldies. Jūsu laiks tiek nepareizi izmantots. Mēs debatējam par likumprojekta atzīšanu par steidzamu.

Lūdzu zvanu! Balsosim par likumprojekta "Grozījumi Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likumā" atzīšanu par steidzamu! Lūdzu, balsosim! Par - 44, pret - 36, atturas - 1. Likumprojekts par steidzamu ir atzīts.

J. Rancāns. Kolēģi, komisijas vārdā ko es gribu teikt. Tātad mēs uzklausījām visus, kas vēlējās runāt, izskanēja daudz un dažādi argumenti. Rezultātā komisijā šis likumprojekts tika atbalstīts pirmajā lasījumā.

Komisija aicina to atbalstīt arī pirmajā lasījumā parlamentā.

Sēdes vadītāja. Paldies par ziņojumu.

Sākam debates.

Vārds deputātam Aldim Gobzemam. Lūdzu!

A. Gobzems (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Latvijas sabiedrība! Es paturpināšu par to visu. Tātad obligāta vakcinācija.

Šie nelieši neviens ne personīgi, ne kā citādi neatbildēs par to, ja kaut kas notiks manai mātei vai maniem bērniem, vai man, vai jums, dārgie skatītāji, dārgie Latvijas Republikas pilsoņi.

Viņi balso. Viņi balso, neuzņemoties nekādu atbildību, viņi balso par to, ka jūs ir obligāti jāvakcinē un jāievieš kodi kā pirms kara Vācijā 1933. gadā, kad vieni drīkstēja iet pa trotuāru un otri – ne.

Sēdes vadītāja. Lūdzu, izvēlieties korektākus salīdzinājumus, Gobzema kungs, lai man jums nav nepārtraukti jāaizrāda.

A. Gobzems. Viņiem nav robežu. Jūs redzat, Latvijas sabiedrība, viņi mani pārtrauc tad, kad es runāju absolūti korekti – absolūti korekti! Viņi, kuriem nav nekādas ārsta izglītības, noteiks, vai es esmu tīrs vai netīrs sabiedrības loceklis. Viņi būs tie, kas lems. Bet tā nebūs.

Tā nebūs, ja Latvijas sabiedrība piecelsies. Un Latvijas sabiedrībai ir jāpieceļas šodien, vairs ne rītdien, ne parīt, bet šodien, šovakar, pēc šīs Saeimas sēdes. Pēc tam būs par vēlu, skolotāji. Pēc tam jūs atlaidīs no darba. Pēc tam būs par vēlu, grūtnieces. Jums agrāk vai vēlāk liks obligāti potēties. Pēc tam būs par vēlu, bērnu vecāki. Viņi nāks virsū jūsu bērniem ar tām špricēm. Viņi nāks un teiks, lai jūs uzticaties kaut kādai nesaprotamai zinātnei. Lai gan zinātne skaidri un gaiši parāda, ka *(Nav saklausāms.)*... no šī mēsla.

Latvijas sabiedrība, mums ir jāaptur šī afēra! Un mums ir jāsaņem drosme vienreiz. Pat ja šodien policija mūs klapēs, mums ir jāsaņem drosme. Es aiziešu uz garāžu un paņemšu dakšu līdzi. Nē, mēs nedauzīsim logus, bet tīri simboliski dakšu līdzi.

Tā kā viņi nāk ar šprici, tā mēs iesim ar dakšu pretī. Un tie nav joki. Es gribu teikt – atšujieties ar savām špricēm, atšujieties no mūsu bērniem, atšujieties no skolotājiem, no visiem! Un, ja jums ir jāizkalpojas, nezinu, tur farmācijas industrijai vai kam un, nezinu, jāsadala nauda un kukuļi, un vēl kaut kas, zodziet vēl šodien, bet rīt būs par vēlu, jo es jums garantēju, ka es kā Saeimas deputāts Aldis Gobzems piecelšu Latvijas sabiedrību kājās. Es piecelšu Latvijas sabiedrību pret jums – pret neliešiem. Jūs, kas balsosiet "par", esat nelieši pret Latvijas tautu. Jūs ar visu Saeimas priekšsēdētāju priekšgalā.

Šprices ieduršana ķermenī ir vardarbīgs akts, vardarbīgs, turklāt sāpīgs akts. Un mēs vēl nezinām, kādas sekas no tā izriet. Un jūs tagad balsosiet tikai tāpēc, lai sadalītu sabiedrību, lai pakļautu sabiedrību. Šis ir tas brīdis, kad jūsu afērai tiks pielikts punkts. Un šīs vairs nebūs tikai runas. Šīs nebūs runas par to, ka jūs esat tādi vai šitādi. Mēs ķersimies pie darbiem. Un mēs esam lielākā sabiedrības daļa. Vairāk nekā puse Latvijas sabiedrības, pavisam noteikti, ir pret obligātu vakcinēšanos – gan darba devēji, gan darbinieki, gan valsts pārvaldē, gan privātajā sektorā strādājošie.

Uzspiest kādam jebkādas ķīmiskas lietas lietošanu obligāti ir gluži tāpat kā obligāti padomju laikos bija kolhozā jāiet strādāt. Tu jau varēji neiet, tikai tad tevi, nezinu, uz Sibīriju vai kur.

Obligāti šodien, mīļie cilvēki, šodien obligāti... mums nebūtu obligāta vakcinēšanās, astoņos vakarā es būšu pie Saeimas. Vai jūs būsiet, mēs paskatīsimies. Es būšu ar dakšu pie Saeimas šovakar astoņos vakarā obligāti.

Sēdes vadītāja. Gobzema kungs, pietiek! Tie ir... viltus ziņas izplatīšana.

A. Gobzems. Tās nav viltus ziņas.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Regīnai Ločmelei.

R. Ločmele (SASKAŅA).

Labdien, cienījamie deputāti! Latvijas iedzīvotāji! Šis likums, kuru pašlaik skata Saeima, droši vien ir viscietsirdīgākais likums, kāds kādreiz bija nonācis Saeimas izskatīšanā, jo pēc savas būtības šis likumprojekts pasludina nevakcinētus cilvēkus par neleģitīmiem sabiedrības locekļiem. Un, sekojot šī likumprojekta loģikai, nākamais likumprojekts, kurš būtu iesniedzams no valdības puses, būtu aizliegt nevakcinētiem cilvēkiem lietot, piemēram, sabiedrisko transportu, kur cilvēki cieši stāv viens otram blakus, vai, piemēram, iepirkties veikalā, jo iepirkšanās lielveikalā arī ir pielīdzināma ciešas saskarsmes pakalpojumam.

Saskaņā ar likumprojektu, kurš šodien tiek piedāvāts balsošanai Saeimā, runa ir ne tikai par to, ka, lūk, tie cilvēki, kuri atteiksies vakcinēties medicīnas, izglītības vai sociālo pakalpojumu jomā, tiks ar laiku atlaisti no darba. Vienalga, kāda būs procedūra. Un tas, kas ir jādara, pēc būtības sastāv no viena punkta. Valdībai ir jāsaprot, ka visa viņu politika līdz šim, nodrošinot vakcinācijas tempu, ir ne tikai nekonsekventa un neloģiska, bet to var dēvēt tikai vienā vārdā – tā ir neprofesionāla. Un tāpēc visi līdzekļi, kas varētu palīdzēt kāpināt vakcināciju valstī un nodrošināt epidemioloģisko drošību, būtu nododami profesionāļiem, proti, medicīnas un veselības aizsardzības jomas darbiniekiem.

Ir runa par ģimenes ārstiem. Lūk, tieši ģimenes ārsti ir tie, kuru rokās ir sagatavot Latvijas iedzīvotājus, viņu prātus un veselību normālam vakcinācijas procesam. Tas bija jādara jau pirms gada. Opozīcija un SASKAŅAS deputāti par to runāja jau sen. Līdz šim tas nav izdarīts, vasara ir jau izskaņā, pašlaik ir augusts. Mēs sagaidām jaunu Covid-19 vilni jau septembrī. Tieši tāpēc šodien arī mums ir iemests šis likumprojekts, lai pēc tam valdība varētu atrunāties, ka, lūk, jūs bijāt brīdināti, ka tas tā būs, un skrieniet, lūdzu, vakcinēties.

Viss, kas būtu steidzami jādara valdībai: jānodod visi tie līdzekļi, kuri bija plānoti un ar kaunu šodien noņemti no Saeimas darba kārtības – plāni par vakcinācijas loteriju, kur bija paredzēts vairāk nekā pusmiljons šīs loterijas apkalpošanai un reklamēšanai... jāpieprasa atpakaļ no saņēmējiem, neprofesionālas reklāmas kampaņas pret Covid-19 veidotājiem, neveiksmīgas Covid-19 vakcinācijas reklamēšanas kampaņas veidotājiem. Dodiet visu to naudu atpakaļ. Atdodiet to mediķiem, ģimenes ārstiem. Ja viņiem būs līdzekļi pašiem nodrošināt sev vakcinācijas kabinetus, komunikācijas līdzekļus ar saviem pacientiem, nauda, lai normāli atalgotu savu medicīnisko personālu, viņi paši paveiks visu šo procesu. Jūs vienkārši to neprotat. Nu pasakiet to godīgi.

Runājot par šo konkrēto likumprojektu. Tas ir ne tikai cietsirdīgs, bet arī neloģisks. Un liecina arī par to, ka cilvēki, kas to ir rakstījuši, vai nu vispār nesaprot, par ko viņi ir sagatavojuši šīs normas, vai izliekas, ka nesaprot.

Sāksim, piemēram, ar to pašu izglītību. Jūs vēlaties teikt, ka, lūk, nevakcinētais skolotājs nav tiesīgs pasniegt skolēniem. Visi klusē par to. Šo pakalpojumu – apmācības pakalpojumu – saņem no skolotāja kas? Skolēni. Jūs gribat teikt, ka mēs nodrošināsim, ka *(Skaņas pārrāvums.)*... Vai tiks aizliegts būt klasē klātienes procesā tikai nevakcinētam skolotājam? Vai tiešām apmācības procesu nevar nodrošināt tā, lai saglabātu, pirmkārt, distanci starp skolotāju un skolēniem, lai nodrošinātu, ka starp skolotāju un skolēniem būtu caurspīdīgs vairogs, kā to dara pašlaik skaistumkopšanas pakalpojumu sniedzēji, nodrošinātu to, lai aiz tā vairoga būtu skaņu pastiprinoša aparatūra?

Es to saku tādēļ, ka es arī pasniedzu, tikai augstskolā. Un es jau sen to visu iedomājos, kā tas varētu būt klātienē un klasē ar studentiem, ar tiem pašiem skolēniem. Nē, mēs gribam vienkārši aizliegt, jo valdība cer, ka tādā veidā visi skolotāji skries un vakcinēsies.

Labi... ar izglītības procesu, kur valdība vēlas apgalvot, ka nav iespējams nodrošināt epidemioloģiski drošu vidi, lai nodrošinātu klātienes apmācības procesu... Jūs nopietni? Jūs tiešām nezināt, kā tas ir iespējams?

Vēl. Ja mēs runājam par sociālās aprūpes jomu. Tie nav tikai pansionāti, tas ir, piemēram, kā Rīgas pilsēta... kad cilvēks ir gulošs, viņam ir nepieciešama aprūpe, un pie viņa nāk aprūpētājs. Pirmkārt, jūs ar šo likumu gribat teikt, ka pakalpojumu vakcinētais aprūpētājs drīkst sniegt tikai vakcinētam klientam? Tātad tam gulošajam cilvēkam jābūt vakcinētam, jo aprūpes pakalpojums šajā gadījumā ir ciešas saskarsmes pakalpojums, jo, piedodiet, tiem cilvēkiem vairākumā gadījumu ir vienkārši jāmaina pamperi. Kā jūs to nodrošināsiet?

Labi. Jūs pārvedīsiet uz citu darbu vai atlaidīsiet no darba šos sociālos aprūpētājus. Kur jūs ņemsiet citus par to algu, kādu viņi saņem? Par to... ka jūs trešo gadu balsojat "pret", valdošā koalīcija, pret to, lai šiem cilvēkiem, piemēram, Rīgas pašvaldībā, piemaksātu klāt, lai tie sociālie aprūpētāji saņemtu vairāk. Kas ies strādāt un mainīt pamperus tiem vecajiem cilvēkiem mājās? Kas strādās pansionātos? Tas ir vispār prātam neaptverams, kas ir sarakstīts šajā likumprojektā.

Un pēdējais. Es nerunāšu visas 15 minūtes, jo gan man, gan SASKAŅAS frakcijas deputātiem šajā likumprojektā viss ir skaidrs.

Pēdējais. Tāda neliela nianse, ko Rancāna kungs tikko arī pasvītroja. Jūs vēlaties atbrīvot no tās obligātās vakcinācijas grūtnieces, sievietes, kurām tikko piedzimis bērniņš, un mammas, kas baro ar krūti, bet tikai – līdz bērns sasniedz divu gadu vecumu. Varbūt atklāšu kādam noslēpumu: mātēm piens veidojas ne tikai līdz divu gadu vecumam. Nav tā, ka bērnam paliek divi gadi un – hop! – piena vairs nav.

Varbūt ne visai korekti mans personīgais piemērs: es baroju savu trešo bērnu piecus gadus – piecus gadus! Un es ar to lepojos. Un, ja es būtu pašlaik tādā situācijā, es jūs sūtītu, piedodiet, uz visiem burtiem, kas ir jebkurā valodā un norāda konkrētu ceļu cilvēkiem, kuri nesaprot, ko viņi dara. Es turpinātu barot savu bērnu, neskatoties ne uz vienu aizliegumu.

Šī nianse "vienmēr velns un dievs ir sīkumos" norāda uz to, ka jūs nesaprotat, par ko jūs rakstāt normas un likumus. Jūs sacerējāt likumu, par kuru jūs varētu vienkārši pašlaik ienīst – ienīst! –, jo augusta sākumā sacerēt kaut ko tamlīdzīgu nozīmē necienīt ne tikai Saeimas deputātus, bet arī vienkārši savu tautu, necienīt nevienu cilvēku, kas dzīvo šajā valstī, un mēģināt risināt savas izgāšanās un savas neveiksmes uz cilvēku rēķina... un jūs... Vēl vienu lietu pateikšu – jūs mēģināt biznesa cilvēkus, uzņēmējus, padarīt par saviem ķīlniekiem. Jūs mēģināt, lai viņi sēž un domā, kas viņam, šim cilvēkam, uzņēmējam, ir svarīgāk – nauda vai cilvēks... vai cilvēka liktenis. Tāpēc, manuprāt, jebkurš, kurš šodien nobalsos "par" šo likumprojektu, izdarīs vislielāko kļūdu savā dzīvē.

Lūdzu jūs neatbalstīt šo likumprojektu ne steidzamības kārtā, ne parastajā kārtā, jo dažreiz ir tādas kļūdas, kuras ir likteņa kļūdas.

Es jūs aicinu nobalsot "pret".

Paldies.

Sēdes vadītāja. Lūdzu atvērt sadaļu par procedūru.

Vārds deputātei Evijai Papulei. Lūdzu pieteikties.

Vārds deputātei Evijai Papulei par procedūru. Lūdzu!

E. Papule (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Paldies. Faktiski es lūgtu, sēdes vadītājas kundze, jums zināmā mērā... tajā brīdī, kad jūs pārtraucat kādu no deputātiem, to pamatot ar kādu normatīvu – vai tas ir Kārtības rullis vai kas cits – un komentāru daļu varbūt atstāt kādam citam.

Es aicinu ar cieņu izturēties pret ikvienu deputātu – neatkarīgi no tā, kurš vai kura tā ir.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Papules kundze, šis jautājums ir atrunāts Saeimas kārtības rullī. Es esmu atbildīga par debašu kultūru, un es arī nosaku, kam no deputātiem es liedzu turpināt debates.

Turpinām debates.

Lūdzu! Vārds deputātam Valērijam Agešinam.

V. Agešins (SASKAŅA).

Godātie kolēģi! Latvijā pakāpeniski atkal pieaug Covid-19 izplatība, un Ministru kabinets, nespējot panākt vakcinācijas aptveres rādītāju uzlabošanos, ķeras pie piespiedu pasākumiem. Valdība iecerējusi radīt tādu normatīvo bāzi, lai vakcinācija pret Covid-19 noteiktās iestādēs strādājošajiem būtu obligāta.

14. jūlijā Ministru kabineta sēdē atbalstītais projekts grozījumiem Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likumā paredz, ka pēc 1. oktobra darba devējam būs tiesības atlaist Covid-19 sertifikātu neieguvušu darbinieku, būs jānosaka amatu un darbinieku kategorijas, kurām jābūt ar Covid-19 sertifikātu, un jāinformē par to darbinieki, lai tie zinātu, vai viņu darba vai amata pienākumi ir saistīti ar prasību par sadarbspējīga vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikāta esamību. Tāpat šis regulējums paredz normu, kas ļauj darba devējam jau darbinieku atlases procesā pārliecināties, vai kandidātam ir sadarbspējīgs sertifikāts, īpaši, ja atlase notiek uz amatiem, kurus var veikt tikai šādu sertifikātu īpašnieki.

Valdības atbalstītie grozījumi paredz, ka no šī gada 1. oktobra pakalpojumus valsts un pašvaldību institūcijās, kā arī pakalpojumus ārstniecības iestādēs, sociālās aprūpes centros un izglītības jomā klātienē varētu sniegt un saņemt personas, kurām ir derīgs sertifikāts, kas apliecina vakcināciju vai Covid-19 pārslimošanas faktu. Gadījumos, ja personai būs objektīvi attaisnojoši iemesli, kāpēc tā nav ieguvusi Covid-19 sertifikātu, darba devējam nebūs tiesību izbeigt darba vai dienesta attiecības un situācija risināma atbilstoši normatīvajiem aktiem, kas regulē darba vai dienesta attiecības.

Vienlaikus likumprojekts paredz, ka, uzliekot pienākumu vakcinēties savu darba vai amata pienākumu veikšanai, valsts uzņemas atbildību par personai vakcinācijas rezultātā radīto kaitējumu veselībai. Grozījumos iekļauts punkts, ka personām pēc vakcinācijas nevēlamu seku gadījumā tiktu nodrošināta kompensācija, taču patlaban normatīvajos aktos nav noteikti šīs atlīdzības nosacījumi.

Godātie kolēģi! Protams, likumdevējam ir rīcības brīvība izvirzīt prasības attiecībā uz konkrētu profesionālo darbību, cik tālu tas nepieciešams sabiedrības interesēs. Tiesības brīvi izvēlēties nodarbošanos, tostarp tiesības saglabāt esošo nodarbošanos, var ierobežot, taču attiecīgajam ierobežojumam ir jāatbilst kādam no Satversmes 116. pantā noteiktajiem leģitīmajiem mērķiem un jābūt samērīgam.

Es izprotu un atbalstu vēlmi pasargāt sabiedrību no saslimšanas ar vīrusu, tomēr esmu par katra cilvēka brīvas izvēles tiesībām. Vakcinācija bija, ir un tai jābūt absolūti brīvprātīgam procesam. Uzskatu, ka vairākas valdības iniciatīvas ir ļoti strīdīgas. Vismaz pagaidām man nav saprotams, vai obligāta vakcinācija ir savienojama vai nav savienojama ar jēdzienu "demokrātiska valsts". Redziet, demokrātiskā tiesiskā valstī cilvēka pamattiesības nedrīkst būt ierobežotas ar mērķi pāraudzināt sabiedrību. Uzskatu, ka mēs strauji virzāmies nepareizā virzienā – nepamatoti ierobežojam cilvēktiesības.

Likumprojekts paredz, ka vakcinācija būs obligāta vairāku iestāžu darbiniekiem. Šādu konceptu grūti atbalstīt. Jau līdz šim valdībā vairākkārt tika uzsvērts, ka vakcinācija nav obligāta, turklāt visiem lēmumu pieņēmējiem jāpadomā par to, vai trešām personām drīkst izpaust, piemēram, pacienta slimības vēsturi un ka darba devējs nav un nevar būt kompetents sava darbinieka slimībās. Padomājiet par to!

Uzskatu, ka pati valdība regulāri pārkāpj skolotāju, mediķu un sociālo darbinieku cilvēktiesības, piemēram, tiesības uz taisnīgu atalgojumu. Tā sola visu ko, bet pēc tam aizmirst savus solījumus kā tādu nesmuku pārpratumu. Valdība visu kovida laiku – jau kopš paša sākuma – ir rīkojusies mazspējīgi. Manuprāt, lielai daļai iedzīvotāju jau ir izveidojies reflekss – ja valdība uz kaut ko aicina, tad tas noteikti nav nekas labs. Tāpēc, vērtējot šo dokumentu, esmu ļoti skeptisks. Neuzticība valdībai ir valdības pašas radīta.

Protams, ļoti gribētos, lai skolēni un studenti mācītos klātienē, bet domāju, ka tas sasniedzams, izmantojot citus instrumentus. Valdības argumentācija ir nepieņemama. Tā vietā, lai vairāk izskaidrotu, kas ir kovida slimība un kas ir vakcinācija, tā vietā, lai konsekventi un lietišķi skaidrotu imunizācijas nepieciešamību, Nacionālā veselības dienesta Vakcinācijas projekta nodaļa organizē dārgu un komisku reklāmas kampaņu, kuras rezultātā cilvēki redz, ka valdība viņus necik augstu nevērtē un domā, ka iedzīvotājus var sadzīt uz vakcinēšanos ar aģitācijas palīdzību. Uzskatu, ka tā manipulēt ar cilvēkiem nedrīkst. Ar šādām metodēm nav iespējams panākt vēlamo rezultātu – sabiedrības pasargāšanu no saslimšanas. Es atbalstu vakcināciju bez piespiešanas, baidīšanas, represijām, bet ar pārliecināšanu, ar individuālu pieeju. Piespiešana rada lielāku pretdarbību un bailes.

Iedzīvotājiem, lai tie pilnībā vakcinētos, pirms šie likuma grozījumi stājas spēkā, paredzēts pārejas posms līdz 1. oktobrim. Domāju, ka šis periods nav pietiekams. Jāšaubās, vai 1. oktobris ir tas datums, līdz kuram ikviens skolotājs, medicīnas vai sociālais darbinieks būs savakcinēts, pat ja viņš nav antivakcinēšanās aktīvists. Taču gadījumā, ja likuma grozījumi stāsies spēkā, visi šie cilvēki būs jāatlaiž. Šo cilvēku var izrādīties pat ļoti daudz. Kas tad mācīs bērnus? Kas ārstēs? Kas strādās sociālajā aprūpē? Vakcinācijas sertifikāta pieprasīšana var novest pie pamatīga kolapsa izglītībā, medicīnā un sociālās aprūpes jomā.

Manuprāt, pašreizējā valdība dara visu iespējamo, lai sev kaitētu. Ar apšaubāmiem aizliegumiem, ar meliem par vakcinēšanās neobligātumu, kas vēlāk izrādās obligāts. Tāpēc, pirms kādam noteikt nosacījumus, izvirzīt kādas prasības, valdībai pašai jāpaskatās spogulī, ko tā darījusi pusotru gadu.

Ļoti labi atceros – kad pērn rudenī un it īpaši ziemā saslimstība un mirstība strauji pieauga, Ministru kabinetā valdīja acīmredzams apjukums un nezināšana, ko darīt. Ierobežojumi bija neloģiski un savstarpēji pretrunīgi. Tam visam pa virsu uzklājās juceklis (lai neteiktu – nelikumības) ar vakcīnu iepirkumu un naudas iedalīšanu dārgajam, nevajadzīgajam un strādāt nespējīgajam Vakcinācijas projekta birojam.

Nav tā, ka sabiedrība to neredz. To visu cilvēki redz, vērtē un izdara secinājumus, un viens no secinājumiem ir – valdībai nevar uzticēties, tās rīcība kovida pandēmijas apstākļos ir apšaubāma. Nav mazums cilvēku, kas ir pret valdības visatļautību un pamatoti apšauba atsevišķu ministru ģenialitāti.

Uzskatu, ka visoperatīvāk sakārtot vakcinēšanu varētu ģimenes ārsti. Parasti tieši viņi savus pacientus pazīst vislabāk. Ģimenes ārsti zina, kādas ir katra cilvēka veselības īpatnības, vai konkrēto cilvēku vispār var potēt. Bet ģimenes ārstiem, tiem cilvēkiem, kuriem sabiedrība uzticas, trūkst kapacitātes, līdzekļu, palīgpersonāla, lai sasniegtu ikvienu savu pacientu, runātu ar viņu un pārliecinātu vakcinēties savas un visas sabiedrības interesēs.

Tāpēc aicinu piešķirt finansējumu no budžeta programmas "Līdzekļi neparedzētiem gadījumiem" nevis mārketingam, bet veselības nozarei. Uzticēšanos un naudu ģimenes ārstiem, nevis ierēdņiem! Tā ir atslēga vakcinācijas procesa uzlabošanai.

Vienlaikus aicinu apturēt obligātās vakcinēšanas prasību un balsot "pret" likumprojektu "Grozījumi Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likumā".

Paldies par uzmanību.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Edgaram Tavaram. Lūdzu!

E. Tavars (ZZS).

Cienījamā sēdes vadītāja! Godātie kolēģi! Kāpēc Zaļo un Zemnieku savienība neatbalsta konkrētos grozījumus Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likumā? Kāpēc mēs iestājamies par brīvprātīgu vakcināciju, nevis par obligātu vakcināciju? Kāpēc mēs neatbalstām darbinieku šķirošanu vakcinētajos un nevakcinētajos? Ja neesi vakcinēts, tad, iespējams, tev nāksies šķirties no darba, tādējādi vēlreiz nostiprinot šo obligāto vakcināciju daudziem cilvēkiem kā izmisuma soli.

Ņemot vērā to, ka nule kā ir paaugstinātas elektrības cenas daudzām mājsaimniecībām teju par 50 procentiem, gāzes cenas un kopējā inflācija valstī kāpj... mēs cilvēkus esam gatavi atstāt bez darba, ja viņi nevakcinējas, ja viņi to nav izdarījuši brīvprātīgi. Ņemot vērā datus uz šodienu, tie ir nedaudz vairāk kā 690 tūkstoši cilvēku Latvijā, tai skaitā absolūti – manuprāt, absolūti! – lielākā daļa no mums, kuri ir brīvprātīgi vakcinējušies savu argumentu pēc, diskutējot ar nozaru profesionāļiem, uzklausot, lasot un analizējot, bet ir liela daļa Latvijas sabiedrības, kuriem ir savi argumenti, kāpēc viņi uz šo brīdi vēl nav izlēmuši vakcinēties vai arī neplāno to darīt, kuriem trūkst objektīvas, skaidrojošas informācijas.

Vakcīnas Latvijā šobrīd teju 24 stundu laikā ir pieejamas ikvienam Latvijas iedzīvotājam ikvienā Latvijas novadā. To var izdarīt, piesakoties brīvprātīgi. Esmu pārliecināts – ja nebūs kādu šķēršļu vai būs kādi šķēršļi doties uz vakcinācijas centru vai vietu, kur var saņemt šo vakcīnu, arī piesakot mājās vizīti, būs iespējams saņemt visu veidu vakcīnas, kādas mums valstī šobrīd ir pieejamas. Un tā nav problēma. Problēma ir cita.

Pamatproblēma ir tā, ko šodien mēs ļoti uzskatāmi arī redzējām atbildīgajā komisijā, kur valdības pārstāvji un atbildīgie ierēdņi izklāstīja mums savu redzējumu par to, kāpēc Latvijā ir nepieciešama obligāta vakcinācija. Un, manuprāt, visspilgtāk šo problēmu iezīmēja (arī visgodīgāk, es teiktu) Valsts kancelejas vadītājs Citskovska kungs, kad bija runa... kad pārstāvji atbildēja uz mana kolēģa Bergmaņa kunga jautājumu, kāpēc mēs neesam izvēlējušies Zviedrijas modeli, kur mēs redzam, ka saslimstības un mirstības rādītāji nav tik dramatiski, ņemot vērā to, ka ierobežojumi praktiski, salīdzinot ar mums, bija ļoti, ļoti maigi vai daudzās jomās to nebija vispār. Bērni normāli turpināja mācīties.

Galvenā atbilde bija tāda, ka Skandināvijas valstīs cilvēki uzticas valdībai. Un kāpēc viņi uzticas? Tāpēc, ka valdība tur savu doto vārdu, nemaina savus lēmumus ik pēc divām trijām dienām... ejot uz vēlēšanām, sola vienu... ko arī dara pēc vēlēšanām... Cilvēki uzticas.

Mūsu gadījumā, ņemot vērā visu šo ilgstošo pandēmijas radīto haosu, uzticība valdībai (ne tikai valdībai, politiķiem kopumā) ir ļoti, ļoti, ļoti zema. Es domāju, ka mēs visi to apzināmies, kā koalīcija, tā arī opozīcija, vismaz daļa no opozīcijas visnotaļ noteikti. To arī parāda dažādas socioloģiskās aptaujas. Tāpēc politiķiem skaidrot un aicināt cilvēkus vakcinēties... tas ir pilnīgi pretēji... tas, kādus mēs rezultātus arī varam sagaidīt.

Tā vietā, lai izveidotu profesionāļu krīzes vadības centru, izvēlētos profesionāļus un piešķirtu viņiem finansējumu, brauktu pa reģioniem un cilvēkiem godīgi skaidrotu vakcīnas plusus un

mīnusus, kliedētu mītus un puspatiesības, godīgi atbildētu uz jautājumiem, mēs esam nonākuši līdz tam, ka, nu, – ja mums netic, tad piespiedu kārtā! Nu tad mēs jūs piespiedīsim! Nu, ja jūs mūs neklausīsiet, tad mēs jūs no darba atlaidīsim! Kur jūs liksities! Rēķinus samaksāt nevarēsiet, un problēmas jums visiem būs kā likts.

Kolēģi, tā nav demokrātija, tā nav izvēles brīvība. Arī komisijā mēs runājam par jautājumu... par grupām, kurām šobrīd ir paredzēta šī, iespējams, obligātā vakcinācija. Tie ir sociālie darbinieki, izglītības jomas darbinieki, medicīnas jomas darbinieki, kuri vēl nav vakcinējušies vai kuri meklē iespējamo papildu informāciju. Un ne tikai. Tie ir arī jauno ģimeņu... jaunie vecāki, kuri meklē dažādu informāciju, kuriem trūkst uz šo brīdi informācijas.

Tā vietā, lai šo informāciju skaidrotu, regulāri skaidrotu, nevis uztaisot pāris debates politiķu starpā... un tiešām vienu vai dažas debates, jā, kvalitatīvas... bet to ir ļoti, ļoti maz sabiedriskajā medijā... kur profesionāļi, eksperti atbild uz jautājumiem, uz visdažādākajiem jautājumiem, lai kliedētu mītus un puspatiesības, lai ieviestu skaidru, absolūtu patiesību, lai cilvēks zinātu, ar ko viņam rēķināties, kas ir šīs blaknes un kādas tās var būt, sākot no zila pleca, beidzot ar ķermeņa daļēju īslaicīgu paralīzi. Trombi – kur var veidoties, kam var veidoties? Ko darīt, kur vērsties? Galu galā ko mēs saņemam pēc vakcīnas saņemšanas? Mēs saņemam vienu mazu lapiņu – kas tā ir par vakcīnu, kad mēs to esam saņēmuši, sērijas numuru. Un mums pasaka: meklējiet internetā, tur viss ir pieejams. Kur lai cilvēki internetā sameklē?

Viņi meklē ļoti daudz kur, viņi arī seko, kā citas valstis ir panākušas savus vakcinēšanās rezultātus, tai skaitā Izraēla, kas ir viena no pasaules līderēm. Tajā pašā laikā *Jerusalem Post*, oficiālajā laikrakstā, mēs nule kā varam lasīt to, ka ļoti daudz tiek hospitalizēti arī vakcinētie, piemēram, pirms mēneša bija ziņa, ka no 143 vakcinētajiem, kas bija mēnesi... šobrīd jau šis hospitalizēto skaits ir daudz augstāks... trīs procenti bija daļēji vakcinēti, 39 procenti nebija vakcinēti vispār, bet 58 procenti bija vakcinēti pilnībā.

Nu ko cilvēki var atrast internetā? Tā ir oficiāla ziņa. Mēs redzam arī... lasām šajā pašā avotā, ka ir sācies jauns vilnis, ka ir nepieciešams atsākt masveida testēšanu, ka ne visas pašreizējās vakcīnas palīdz pie konkrētā vīrusa paveida, ka, iespējams, būs jauna vakcīna, papildu vakcīna, lai konkrēto vīrusa paveidu varētu jebkādā veidā slāpēt, lai cilvēki saslimtu mazāk, lai netiktu hospitalizēti, lai viņu dzīvības tiktu glābtas.

Uz daudziem šādiem jautājumiem mums objektīvi, godīgi ir jāatbild. Tā vietā mēs taisām ne pārāk izdevušās reklāmas kampaņas ar dažādiem līdzīgiem reklāmas saukļiem, kādus mēs redzam citur pasaulē. Pamperu reklāmas mēs tā varam reklamēt, ne vakcīnu! Tā ir nopietna lieta. Šeit ir jāpiešķir finansējums profesionāļiem, medicīnas jomas profesionāļiem, kuri katru dienu, kā dodoties uz darbu, brauktu uz Latvijas reģioniem, uz vietām un cilvēkiem godīgi skaidrotu visus plusus, mīnusus, ko nozīmē vakcīna, ko tu saņem, salīdzinājumā ar risku, ja tu saslimsti, ja neesi vakcinēts. Bet ir jābūt brīvprātīgai vakcinācijai. Ar piespiešanu un obligātumu mēs labākus rezultātus nepanāksim, kolēģi!

Uzdodot šodien jautājumus arī komisijā, mēs dzirdam, ka sociālajā jomā trūkst darbinieku. Vai, piespiežot viņus vai daļēji... daļu no viņiem rezultātā atlaižot no darba, mēs šo problēmu risināsim? Vai medicīnā mēs šo problēmu tādējādi risināsim? Vai izglītībā, atlaižot daļu no pedagogiem, kuri ir izvēlējušies šobrīd nevakcinēties, mēs risināsim pedagogu trūkumu? Vai tādējādi mēs esam gatavi rudenī atsākt mācības klātienē?

Mums draud – ja nebūs visi vakcinēti, ja nebūs obligātā vakcinācija, tad rudenī mācības klātienē neatsāksies. Vai nebūs gluži pretēji? Vai arī vakcinētiem cilvēkiem, kad dekrēta kārtībā uzspiež

kā obligātu kādu lietu, neradīsies pilnīgi pretēja reakcija? Nevis godīgi, tieši un precīzi skaidrot visus plusus un mīnusus... bet godīgi.

Tāpat komisijas sēdē mēs nedzirdējām konstitucionālo tiesību ekspertu viedokli, vai visa šī lieta, kas šobrīd... ko mēs taisāmies pieņemt pirmajā lasījumā, vispār ir konstitucionāla. Mēs esam publiski dzirdējuši konstitucionālo tiesību ekspertu viedokli, ka viņiem būtu vieglāk aizstāvēt... iespējams, būtu vieglāk aizstāvēt... deputātu vakcināciju, nevis pedagogu vakcināciju, bet šajā gadījumā mēs šādus argumentus neesam dzirdējuši.

Tāpat mēs skaidri un nepārprotami, runājot par izglītības darbiniekiem, neesam dzirdējuši argumentu, kā mūs var apdraudēt testēts, vesels pedagogs klātienē, kurš regulāri veic testus un testēšanu. Kā, ko viņš apdraud? Vai viņš apdraud vakcinētu citu kolēģi? Tādējādi rada risku? Nē. Viņš apdraud, iespējams, pats sevi, visticamāk. Bet, ja viņš regulāri veic testēšanu, mēs arī varam izķert, iespējams, tālāko izplatību... redzot, kā pasaulē šobrīd atsākas masveida testēšana, tajā pašā laikā runājam par to, ka mēs Latvijā testēšanu beidzam. Tā vietā, lai to, iespējams, palielinātu, lai fiksētu šos gadījumus saistībā ar jauno vīrusa paveidu. Šis ir viens vīrusa paveids. Kādi mums vēl vīrusa paveidi būs nākotnē?!

Jautājumu ir daudz. Un cilvēku atlaist, tāpēc ka viņš šobrīd nav gatavs vakcinēties savu argumentu pēc vai objektīvas informācijas trūkuma pēc vai viņam, iespējams, ir neērti uzdot kādu, es atvainojos, varbūt muļķīgu jautājumu... bet, kā mēs zinām, nav muļķīgu jautājumu, mēdz būt tikai muļķīgas atbildes. Cilvēki ir aizņemti savos darbos, savās rūpēs, audzinot bērnus, rūpējoties par savām saimniecībām, par savām ģimenēm, par saviem senčiem. Viņiem rūpju ir ļoti daudz, ar ko ikdienā nodarbināt prātu. Galu galā komunālo pakalpojumu rēķini tūdaļ būs kosmiski lieli, par tiem visiem būs jāmaksā.

Vai viņiem jāsēž un jāmeklē atbildes uz visiem šiem jautājumiem, uz katru savā avotā? Nē, kolēģi, tas viņiem nav jādara. Mums ir jāpalīdz un jānāk pretim, un jāskaidro, jādod iespēja ekspertiem par to runāt, ne politiķiem. Mums ir jānodrošina platforma, mums jānodrošina tas, lai Latvijā būtu pieejamas vakcīnas, lai medicīnas personālam būtu viss nepieciešamais, lai viņi varētu kvalitatīvi strādāt, lai pedagogi varētu strādāt.

Mēs atceramies pirmo vilni vairāk nekā pirms gada. Cilvēki negāja uz ielām, visi aicināja ievērot divus metrus, nēsāt maskas, mazgāt rokas, tāpēc ka nezināja, kas tas ir, un cilvēki saprata, ka arī valdība nezina, ka tā vēl nevar viņus maldināt vai samelot viņiem. Tāpēc ka nezina, neviens pasaulē nezina. Un tai brīdī, kad mēs redzam, kā citas valstis daudz efektīvāk šo jautājumu risina (Skandināvijas valstis, Vācija), kur paziņo, ka nebūs obligāta vakcinācija... bet nē – mēs gribam būt pionieri un izvēlēties kādu citu valsti, kur ir daļēji obligāta vakcinācija!

Kolēģi, visi šie lēmumi, šī piespiedu diktatūra nekādā gadījumā neveicinās mūsu sabiedrības kopējo veselību. Neveicinās to, ka mēs varam mērķtiecīgi un efektīvi ar šo vīrusu cīnīties. Tas var būt nebeidzams un nebeidzams stāsts, ja mēs pieiesim šādā veidā. Tāpēc nedz es, nedz mani kolēģi no Zaļo un Zemnieku savienības Saeimas frakcijas nevaram atbalstīt šo konkrēto likumprojektu – nedz obligāto vakcināciju, nedz iespēju darba devējam atlaist nevakcinētu darbinieku.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Ramonai Petravičai. Lūdzu!

R. Petraviča (KPV LV).

Cienījamā Saeimas sēdes vadītāja! Godātie kolēģi! Pirmkārt, prasība obligātajai vakcinācijai prettiesiski ierobežo individuālās tiesības. Jāmin tas, ka paralēli valsts pienākumam apkarot pandēmiju Eiropas Sociālā harta nosaka pienākumu atturēties no iejaukšanās cilvēku veselības tiesību īstenošanā, lai aizsargātu sabiedrību no autoritāras valsts kontroles.

Lēmums par obligāto vakcināciju tieši apstrīd Eiropas Sociālo hartu un rada prettiesiskus šķēršļus nodarbinātībai un pakalpojumu saņemšanai. Papildus tam efektīvu sociālās aizsardzības mehānismu neesamība, izmantojot tiesības nevakcinēties, rada tiešu diskrimināciju, šai sabiedrības grupai praktiski atņemot tiesības izdarīt izvēli nevakcinēties. Šī lēmuma sekas normalizē nekonstitucionālu darbību, iespējamību krīzes situācijās bez vairākuma sabiedrības atbalsta.

Otrkārt, tā rada neuzticības risku valsts spējai noteikt taisnīgus un samērīgus noteikumus pandēmijas apkarošanā. Likumprojekts obligātās vakcinācijas nepieciešamību nosaka, balstoties uz pilnīgi neskaidriem kritērijiem likumprojektā... objektīvi iemesli, piemēram, neparedzot prasību pēc vakcinācijas sertifikāta personām, kas nav tieši iesaistītas veselības vai sociālās aprūpes pakalpojumu sniegšanā, lai gan epidemioloģiskie riski ir identiski tiem izglītības nozarē, piemēram, kur sertifikāts tiek pieprasīts.

Šāda argumentācija ļauj obligātās vakcinācijas prasību attiecināt principā uz visiem iedzīvotājiem, apstrīdot sākotnēji pausto nepieciešamību pēc samērīgiem pandēmijas apkarošanas noteikumiem. Šī lēmuma izpausme būtu vispārīgas neticības veidošanās pret turpmāk un agrāk izmantotajiem pandēmijas apkarošanas līdzekļiem.

Treškārt. Obligātās vakcinācijas potenciālie ieguvumi neattaisno tās radītos riskus. Jāņem vērā, ka, balstoties uz Latvijas Veselības un sociālās aprūpes darbinieku arodbiedrības mājaslapā pieejamo informāciju, vakcinācija tikai 50 procentos gadījumu pasargā cilvēkus no atkārtotas saslimšanas. Papildus tam tiek novērots kumulatīvais saslimstības pieaugums valstīs ar augstu vakcinācijas aptveri, kam līdz šim nav nekāda izskaidrojuma, neviens arī nav centies to skaidrot, kāpēc tas tā ir.

Ņemot vērā manis teikto par neskaidriem obligātās vakcinācijas nosacījumiem, šāda pieeja rada šķietamas drošības risku vakcinēto darbinieku saskarsmei ar nevakcinētiem klientiem, piemēram, veselības aprūpes iestādēs. Šī lēmuma tūlītējas sekas ir veselībai bīstamu situāciju daudzuma palielināšanās, balstoties uz nepatiesu drošības sajūtu. Šī lēmuma prettiesiskums, nesamērīgums un radītais veselības drošības risks neatsver obligātās vakcinācijas aizstāvju iecerētos ieguvumus.

Es saņemu vēstules no skolotājiem, es saņemu vēstules no daudzbērnu mātēm ar lūgumu apelēt pie veselā saprāta un sargāt mūsu tautas intereses, aizsargāt Latvijas iedzīvotājus no piespiedu vakcinācijas. Es domāju, ka ne jau es viena saņemu tādas vēstules, jūs tāpat tādas saņemat. Un vai jums kādam tiešām ir svētas šo cilvēku jūtas un lūgums? Cilvēki cenšas nosargāt savus bērnus – dārgāko, kas vispār cilvēkam ir.

Visu iepriekš minēto iemeslu dēļ aicinu iestāties pret obligātās vakcinācijas prasību.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Vitālijam Orlovam. Lūdzu!

V. Orlovs (SASKAŅA).

Labdien, cienījamie kolēģi! Es un ļoti daudzi mani kolēģi no frakcijas ir vakcinēti. Mēs to izdarījām brīvprātīgi un uzskatām, ka vakcinācijai jābūt brīvprātīgai arī turpmāk. Kāpēc es balsošu "pret" likumprojektu? Tam ir sekojoši iemesli.

Manuprāt, Veselības ministrija neizdarīja visu nepieciešamo, lai sasniegtu vēlamo vakcinēto skaitu, kurš bija iezīmēts kā 80 procenti no cilvēkiem, no Latvijas iedzīvotājiem. Mēs ļoti labi atceramies, ka, tikko Latvijā parādījās pirmās vakcīnas, bija veikta socioloģiskā aptauja un bija zināms, kādi cilvēki, kādā vecumā, kādas... pie kādām minoritātēm viņi pieder, ar ko viņi gatavi vakcinēties. Manuprāt, Veselības ministrija, kurai bija pieejama šī informācija, neizmantoja iespēju, lai piedāvātu Latvijas iedzīvotājiem izvēlēties vakcīnu, ar kuru viņi būtu gatavi vakcinēties. Tas, ko izdarīja Eiropas Savienības valstis, kā piemēram, Ungārija, kurā viens miljons iedzīvotāju vakcinējās ar vakcīnu, kuru saražoja mūsu austrumu kaimiņi... Sanmarīno – 98 procenti vakcinēti ar *Sputņik V*. Ķīnas vakcīna, kura arī ir pieejama Ungārijā, nav pieejama mums.

Es gribu pasvītrot, ka tad, kad bija zināmi... un ar ko Latvijas iedzīvotāji bija gatavi vakcinēties, Veselības ministrija neizdarīja neko, un tagad valdība grib piespiedu kārtā vakcinēt iedzīvotājus pret viņu gribu.

Aicinu jūs balsot "pret" šo nelikumīgo likumprojektu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ivanam Klementjevam. Lūdzu!

I. Klementjevs (SASKAŅA).

Labdien, cienījamie kolēģi! Mēs ilgi gājām līdz šim brīdim – kad šis likumprojekts nonāks Saeimā –, bet diemžēl pati Saeima arī nevar atrisināt savu jautājumu, tāpēc ka... Ja mēs paskatāmies, kā strādā Lietuvas parlaments, – viņi jau gadu atpakaļ pulcējās visi kopā un strādāja, ielikti tādos stikla būrīšos, uztaisītos apkārt katram deputātam. Mēs kaut kā gribam sēdēt katrs savā kabinetā vai mājās, nevis visi kopā. Nav saprotams, cik mūsu deputātu ir vakcinēti, tas arī tā kā labs rādītājs visai tautai. Ja jūs negribat vakcinēties, tad kāpēc mums vajag vakcinēties? Es domāju, ka to informāciju vajag vismaz publicēt. Tāpat arī vajag publicēt informāciju par valsts amatpersonām, īpaši par ministriem, kas pieņēma to lēmumu. Tad būs arī skaidrs, tā būs labāka aģitācija, nevis tērēt naudu plakātiem, kas ir pilsētā un kas nedarbojas.

Problēma ir tā, ka pats Ministru kabinets... pats Ministru prezidents neiet pie tautas, nerunā ar tautu par šo tēmu, bet tikai caur masu medijiem. Caur masu medijiem neiet tā pozitīvā informācija, kas iet tad, kad cilvēks stāv pretī savai tautai un runā... vai uzrunā to. Protams, mēs varam braukt uz ārzemēm, bet, ja mēs nestrādājam ar savu tautu, tad nav uzticības mūsu valdībai, ko rāda arī tie skaitļi... speciālā aptauja, bet, ja mēs pēc tam gribam atbrīvot darbiniekus tādās nozīmīgās sfērās kā labklājības sfēra, kā izglītības sfēra, kā... pat armija arī tā kā grasās atlaist cilvēkus tikai tāpēc, ka viņi negrib vakcinēties...

Jautājums ir – kas viņus aizvietos, kas padarīs viņu darbu, ja pēc oficiāliem datiem, kas ir pieejami Izglītības un zinātnes ministrijas mājaslapā, pagājušā gada augustā bija 470 vakances, no tām 150 – tikai pirmsskolas pedagogiem? Pieļauju, ka šajā ziemā vēl aizgāja prom pedagogi. Tagad, protams, nav nekādi dati pieejami, laikam būs pieejami tikai pēc 1. septembra, bet pieļauju, ka tas skaitlis varbūt būs ap 500. Ja mēs pieņemsim šo likumu, tas nozīmēs, ka pedagogiem vēl vajadzēs aiziet. Nu tad būs liels vakuums... kas māca mūsu bērnus... vai viens

pedagogs māca 200 vai 300 bērnus uzreiz klasē... viņiem lekcijā. Diemžēl uz šo jautājumu nebija atbildes arī no varas iestādēm.

Interesanti arī dati, cik procentu šajās profesijās ir vakcinējušies. Bija zināms, ka 40 procenti skolotāju it kā ir vakcinēti, tagad aktīvi notiek aģitācija skolās, arī augstskolās, un grib sasniegt 80 procentus, kas nav reāli. Mēs redzam, ka nopirkto vakcīnu nevaram izmantot un atdodam kā dāvanu citām valstīm, bet tajā pašā laikā ir ļoti daudz cilvēku, īpaši Latgales reģionā, kas grib vakcinēties ar *Sputņik V*. Nezin kāpēc, bet viņiem ir uzticība *Sputņik V* vakcīnai.

Tajā pašā laikā Krievijas iedzīvotājiem nav uzticības *Sputņik V* vakcīnām, viņiem ir uzticība vakcīnām, ko Eiropas Savienība izmanto. Varbūt mēs vienkārši varam apmainīties? 100 tūkstošus pret 100 tūkstošiem – tiem, kas grib, un tad redzēsim. Labāk vakcinēsim viņus ar *Sputņik V*, nevis viņi staigā nevakcinēti. Nu tā ir tēma priekš valdības... runāšanai un veselības ministram. Saruna starp divām valstīm. Vienmēr vajag meklēt kompromisu, nevis spēlēties tā, kā politikā, – ka tikai pret to. Runa ir par cilvēku dzīvībām, kā mēs saglabāsim vai ne.

Un vēl. Tajā laikā... Kad mēs pieņemsim šo likumu un atbrīvosim vērtīgos darbiniekus no saviem amatiem, tāpēc ka viņi nav vakcinēti, viņi taču ies uz biržu un Latvijas Republikai vajadzēs viņiem maksāt pabalstu. Jautājums – cik tie pabalsti izmaksās? Kāds Ministru kabinetā vispār ir rēķinājis? Tas arī būs gandrīz tā kā *lockdown* Latvijai. Labāk runāsim un darīsim kaut ko, ko neviens nedara, bet tiksim galā ar šo vakcīnu!

Pandēmija iet uz priekšu. Atceramies pagājušā gada augustu, kad pandēmija tikko sākās, – bija arī 20 līdz 30 inficēto katru dienu, tagad mums jau 100 katru dienu. Nezinu, cik bija šodien, varbūt rīt būs zināms par šodienu, bet pēdējās dienās jau pa 100 cilvēkiem ir saslimuši. Pēc mēneša laikam jau būs tūkstotis. Varbūt vajag ierobežot visu kustību Latvijas Republikā, aiztaisīt robežu, pārtraukt visu braukšanu uz ārzemēm, lai tomēr tas trešais vilnis neaizietu tik plaši kā Eiropā.

Ja jūs uzticaties tam, ka vakcinēti cilvēki ir droši, nu paskatieties uz izraēļiem! Izglītota tauta, gudra tauta. Viņiem vakcinēti laikam jau 90 procenti. Un, rekur, viņi tagad, no 1. jūlija, atvēra savas robežas tūristiem un atkal sāka lietot visās telpās, arī iekštelpās, maskas. Arī viņi nevar to ierobežot. Nedomāju, ka tikai tūristi atveda tos visus vīrusus, bet kaut kas pašā valstī arī noticis. Un es vēlreiz precizēju – viņi ir gudra tauta, izglītota tauta un pilda, ko valdība viņiem saka, un viņiem ir daudz lielāka uzticība valdībai nekā pie mums.

Tā ka aicinu būt prātīgiem, padomāt un nedarīt to, par ko pēc tam... rītdien mēs visi varam nožēlot. Vienmēr vajag meklēt kompromisu ar savu tautu un iet uz atklātām sarunām. Jau pusgadu es prasīju Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijā – lūdzu, pastāstiet patiesību, kas ir ar tām vakcīnām un kas ir tas, par ko neviens nerunā atklāti. Diemžēl tāda informācija netika sniegta. Kā es kā deputāts, kas atbildīgs arī par savu tautu, par cilvēkiem, varu balsot un atbalstīt šo likumprojektu, ja man – man! – nesniedz patiesību?

Tā ka sociāldemokrātiskā partija "Saskaņa" balsos "pret" šo likumprojektu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Godātais Kiršteina kungs, mums līdz pārtraukumam ir palikušas sešas minūtes. Vai jums ar sešām minūtēm pietiktu?

A. Kiršteins (NA).

Pietiks.

Sēdes vadītāja. Pietiks. Vārds deputātam Aleksandram Kiršteinam. Lūdzu!

A. Kiršteins. Cienījamā priekšsēdētājas biedre! Godājamie deputāti! Man ir nedaudz žēl, ka komisija neizņēma no Ministru kabineta likumprojekta prasību par obligāto sadarbspējīgo sertifikātu, kas apliecina vakcinācijas faktu, izglītības jomā strādājošajiem. Kāpēc?

Es uzskatu... Ja, piemēram, vecāko klašu skolēni, kuri ir 18, 19 gadus veci un kuri ir ļoti aktīvi, var nevakcinēties, tad no skolotāja prasīt to obligāti, manuprāt, nav visai pareizi. Ja skolotāja kolēģi savukārt jūtas apdraudēti, viņi var vakcinēties brīvprātīgi. Tādā gadījumā viņi nekādā veidā, ja viņi šo vakcināciju atzīst, nejutīsies apdraudēti. Tā ka mēs nevaram piespiest šos skolēnus... Ja klasē ir kādi 30 skolēni un viņi visi ir tādi, kas apmeklē diskotēkas, kas staigā pa veikaliem, kas ir ļoti aktīvi, tad, protams, šie 30 skolēni apdraudēs skolotāju. Bet, kā jau es teicu, viņš var vakcinēties pats, ja viņš ir kaut kādā veidā nobaidīts.

Kāda prakse ir citās valstīs? Es te paskatījos. Es domāju, jā, vakcinēties vajag, sevišķi riska grupās esošiem vecākiem cilvēkiem. Čehija, piemēram, izvēlējās (mēs šodien dzirdējām ziņās) piešķirt divas papildu brīvdienas valsts iestādēs tiem, kas vakcinējas. Man liekas, tā ir labāka doma nekā loterija vai piespiedu vakcinācija. Savukārt Uzbekistānā, kā mēs dzirdējām, arī tiek ieviesta obligāta vakcinācija.

Nu kā tad mums rīkoties – kā Ziemeļkorejai vai Uzbekistānai vai kā Čehijai vai Zviedrijai? Man šovasar iznāca vairākas reizes pabūt Zviedrijā, un mani vienmēr ir interesējusi viņu prakse, kā arī Zviedrijas un Latvijas salīdzinājums, jo mēs zinām, ka Zviedrijā nav nekādu aizliegumu uzturēties telpās. Tur strādāja skolas klātienē, veikali bija atvērti, kafejnīcas un restorāni strādāja, maskas nav vajadzīgas. Jā, veselības dienests ieteica maskas transportā neatcelt, tomēr tas bija tikai ieteikums. Kas grib, var lietot maskas, kas grib, var nelietot.

Un te ir ārkārtīgi interesanta personība. Es domāju, ka mūsu epidemiologiem vajadzētu pārņemt kaut kādu pieredzi vai vismaz izpētīt Andersa Tegnela vadīto sistēmu Zviedrijā. Viņš ir Zviedrijas galvenais epidemiologs. Viņš uzskata, ka dabīgā imunitāte ir daudz labāka nekā tā imunitāte, ko iegūst potēšanas rezultātā. Jā, distancēties vajag, potēt vajag riska grupas, veco ļaužu mītnēs, seniorus, bet nekādā gadījumā nespiest visiem to darīt.

Latviešu uzņēmumi, kas strādāja visu pagājušo gadu Zviedrijā, ļoti labi nopelnīja. Tur nav tikai piemēram, Ošleja kunga kompānija: betonētāji, celtnieki... Bet tad, kad visur bija slēgti šie darbi un iestādes nestrādāja, Zviedrijā, kā mēs zinām, visi uzņēmumi strādāja. Un tur ir ārkārtīgi interesanta situācija. Pagājušā gada rudenī, 14. novembrī, Anderss Tegnels paziņoja, ka viņš atzīst kļūdu. Kāpēc? Savās prognozēs... Jo tajā brīdī, nedēļas laikā no 7. novembra līdz 14. novembrim, saslimstība ar kovidu pieauga par 60 procentiem un slimnīcās nonāca vairāk nekā tūkstotis cilvēku nedēļas laikā, un zviedri spēra ārkārtas soļus. Un ko viņi izdarīja – aizliedza tirgot alkoholu pēc pulksten 22.00. Neaiztaisīja nevienu restorānu, nevienu kafejnīcu, nevienu veikalu, bet aizliedza tirgot alkoholu pēc pulksten 22.00 un samazināja transporta, sabiedriskā transporta, pakalpojumus Ziemassvētku ceļojumiem. Vairāk neko viņi neizdarīja.

Anderss Tegnels arī uzskata, ka dabiskā imunitāte saglabājas ilgāk – pēc dažiem aprēķiniem pat 17 gadus – un labāk veido kolektīvo imunitāti nekā imunitāte, kas iegūta ar vakcīnām. Un šodien vairākums uzskata, ka zviedriem ir šī kolektīvā imunitāte. Kādi tad viņi ir šodien? Es varu pateikt – es šodienas datus paskatījos. Zviedrijā ir miruši 14 620 iedzīvotāju. Tātad uz 10,4 miljoniem... tas ir 5,5 reizes vairāk nekā Latvijā, mums ir 1,89 miljoni iedzīvotāju... viņiem tas ir... pret

Latvijas iedzīvotāju skaitu... 2000, drusciņ vairāk par 2600. Mums ir 2560, tātad praktiski līdzīgi. Zviedrijā – bez panikas, bez histērijas, bez mazo uzņēmumu iznīcināšanas.

Nākošais. Nekādi delta uzliesmojumi Zviedrijā neplosās. Tas pats Tegnels saka (pirms dažām dienām), ka kovids jeb šis jaunais trešais paveids, deltas paveids, galvenokārt izplatās starp jauniem cilvēkiem lielpilsētās. Trešajā daļā Zviedrijas pašvaldību vispār nav konstatēts neviens saslimušais.

Cik tad šodien ir slimnīcās? Atcerēsimies – novembrī bija vairāk nekā tūkstotis. Kā jūs domājat, cik šodien ir slimnīcās? Zviedrijas slimnīcās ir 26 nopietni vai kritiskā stāvoklī esoši slimnieki, tas ir kaut kādi 0,2 procenti no iedzīvotāju skaita. Tātad mazāk nekā Latvijā.

Ir uzskats, ka zviedri ir ieguvuši kolektīvo imunitāti, un zināmā mērā dabīgā veidā tā darbojas. Es, protams, neaģitēju to darīt Latvijā, mums mirušo skaits, kā jau teicu, ir līdzīgs, slimnieku skaits mums ir lielāks, bet mums ir bijusi panika, histērija, uzņēmumu slēgšana, mazo uzņēmumu iznīcināšana un tā tālāk.

Vai šajā situācijā ir jēga zaudēt skolotājus? Nu mums... Es arī esmu dzirdējis – jā, nu aizies vecie skolotāji, nāks jauni un būs ļoti labi. Bet, piedodiet, aizies jau tie skolotāji, kas vēl prot fiziku un matemātiku. Mēs taču zinām, kāda ir situācija. Pirms dažiem gadiem runāja Liepājas pārstāvji, cik katastrofāls stāvoklis ir ar skolotājiem, piemēram, Liepājā. Es nerunāju pat par lauku reģioniem. Katastrofāls stāvoklis ir valsts nozīmes pilsētās – Liepājā, Rēzeknē un Daugavpilī.

Rīgā katastrofāli trūkst fizikas un matemātikas skolotāju. Mēs zinām, ka fizikas eksāmenu vispār, man liekas, tikai 300 cilvēki kārtoja. Tā faktiski ir katastrofa izglītības jomā. Un es domāju, ka šajā situācijā... Es pats esmu vakcinējies, es nekādā gadījumā neesmu pret vakcināciju. Es domāju, ka ir jāveicina ar dažādiem stimuliem brīvprātīga vakcinācija riska grupām un vecākiem cilvēkiem. Es domāju, ka obligāti tas jādara sociālajās iestādēs, veco ļaužu mītnēs, jo tur cilvēkiem nav izvēles – viņi guļ gultā, viņi nevar izvairīties, viņi nevar atkāpties, ja viņi redz... viņi nevar ieturēt distanci. Tur kāds tiešām var ieiet un viņus inficēt.

Un, protams, armija, militārais dienests. Ja cilvēks ir kazarmās, viņš arī nevar, teiksim, izvēlēties. Bet skolās, man liekas, tas ir diezgan aplami. Es domāju, ka... Es ceru, ka komisija uz otro lasījumu šo izlabos.

Un pēdējais. Vēl viena piezīme. Mani nedaudz baida, ka, ja mēs tiešām atlaidīsim no darba skolotāju, kurš atsakās vakcinēties, viņš noteikti vērsīsies visās iespējamās tiesās – līdz Satversmes tiesai, līdz Eiropas tiesai – un atsauksies uz Nirnbergas kodeksa 10 punktiem. Un pirmais punkts ir, ka obligāta piekrišana ir vajadzīga visām zālēm un vakcīnām, kuras atrodas klīniskā pētījuma stadijā. Varat šodien arī izlasīt internetā, ka *Pfizer* tikko paziņoja, ka viņi klīnisko izpēti beigs tikai septembrī, pārējo vakcīnu izstrādātāji vispār nav paziņojuši, kad viņi beigs šo izpēti. Tātad joprojām šīs vakcīnas atrodas klīniskās izpētes stadijā un nekādā gadījumā tās nevar bez paša piekrišanas... ar kaut kādām spiešanas metodēm... uzspiest.

Tā ka es atbalstu vakcināciju brīvprātīgā veidā, atbalstu visādus stimulus, atbalstu, teiksim, militāro dienestu, kazarmas, sociālās iestādes, bet esmu kategoriski pret izglītības iestādēm. Tāpēc es diemžēl nevaru atbalstīt.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies par debatēm, Kiršteina kungs.

Godātie kolēģi, ir pienācis laiks starpbrīdim. Es lūdzu ieplānot, ka starpbrīdis būs 30 minūtes. Mēs atgriežamies pulksten 17.55, lai turpinātu sēdi.

Vēl deputātu klātbūtnes reģistrācija. Tā ir notikusi.

Starpbrīdis – 30 minūtes, atsākam darbu pulksten 17.55.

(Pārtraukums.)

Sēdi vada Latvijas Republikas 13. Saeimas priekšsēdētājas biedre
Inese Lībiņa-Egnere.

Sēdes vadītāja. Cienījamās deputātes! Godātie deputāti! Turpinām Latvijas Republikas Saeimas 2021. gada 4. augusta otrās ārkārtas sesijas attālinātās sēdes darba kārtības izskatīšanu.

Darba kārtībā – likumprojekts "Grozījumi Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likumā", pirmais lasījums.

Tātad turpinām debates.

Pirmajā lasījumā par šo likumprojektu vārds deputātam Vjačeslavam Dombrovskim.

V. Dombrovskis (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Labdien, augsti godātie kolēģi! Šodien es tāpat kā daudzi no jums balsošu "pret" piespiedu vakcināciju. Es to darīšu, neskatoties uz to, ka pats esmu vakcinējies pie pirmās iespējas, un neskatoties uz to, ka pats esmu vairākkārt un konsekventi aicinājis Latvijas cilvēkus vakcinēties.

Es balsošu "pret" piespiedu vakcināciju, neskatoties uz to, ka obligātā vakcinācija kā tāda gandrīz visā pasaulē pastāv jau vairākus gadsimtus. Tā notiek tad, kad mēs piedzimstam. Visi bērni pirmajā otrajā dienā pēc savas dzimšanas tiek obligāti vakcinēti pret vairākām slimībām. Bet tomēr, godātie kolēģi, diemžēl mūsu sabiedrība ir nonākusi dziļā uzticības krīzē, un tas, ka ļoti liela sabiedrības daļa principiāli atsakās vakcinēties, – tā ir tikai viena no šīs uzticības krīzes izpausmēm.

Protams, šī uzticības krīze nav tikai šīs valdības nopelns, lai gan jāatzīst, ka šī valdība ir izdarījusi ļoti daudz, lai šo uzticības krīzi padziļinātu. Sākot ar solījumiem par "3 × 500", ar solījumiem par OIK atcelšanu, beidzot ar apgalvojumiem no valdības puses par to, ka vakcinācija būs brīvprātīga. Apgalvojumi, kuri no valdības puses izskanēja tikai pirms dažiem mēnešiem.

Kolēģi, es jums nocitēšu Tieslietu ministrijas ziņojumu, kuru valdība pieņēma zināšanai, izskatīja šā gada aprīļa beigās. Tātad pats Ministru kabinets savos, piemēram, šā gada 9. jūnija noteikumos Nr. 360... pati valdība... norādīja (citēju): "Vakcinācija pret Covid-19 būs brīvprātīga [..]."

Arī Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas šā gada 27. janvāra rezolūcijas ar nosaukumu "Covid-19 vakcīnas: ētiski, juridiski un praktiski apsvērumi" 7.3.1. apakšpunktā paredzēts (citēju): "Nodrošināt pilsoņu informēšanu par to, ka vakcinācija nav obligāta un ka neviens nav politiski, sociāli vai citādi spiests sevi vakcinēt, ja viņi to nevēlas darīt paši."

Tāpēc arī šodien būs īpaši interesanti, kā tie kolēģi, kas ir Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas locekļi, balsos par šo jautājumu, ņemot vērā to, ka viņi paši droši vien atbalstīja šo Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas rezolūciju.

Kolēģi, šodien mēs diemžēl esam tādā situācijā, ka šīs uzticības krīzes apstākļos, kad valdības politiskais kapitāls ir tik zems, varbūt pat tuvu nullei, kad tā nav spējīga uzrunāt sabiedrības vairākumu... šajos apstākļos lemt par obligātu vakcināciju... visticamāk, tas ne tikai nesasniegs deklarēto mērķi, bet tas varētu radīt sprādzienu sabiedrībā, par ko, es nešaubos, varbūt daži kolēģi šodien būs diezgan, diezgan priecīgi.

Es, jums, kolēģi, gribētu arī nocitēt tās pašas Tieslietu ministrijas ziņojuma vienu daļu, ko, kā es jau teicu, valdība izskatīja aprīļa beigās, bet, iespējams, aizmirsusi, kas tajā ziņojumā bija pateikts: obligāta vakcinācija ir vērtējama kā galējais līdzeklis mērķa sasniegšanai... jāņem vērā, ka obligātas vakcinēšanās pienākums var kaitēt sabiedrības uzticībai valstij, kas motivāciju vakcinēties varētu vēl samazināt. Tātad pati Tieslietu ministrija brīdina par to, ka tie efekti varētu būt tieši pretēji. Un ir labs jautājums – vai valdošā koalīcija pati saprot, ko tā dara, šajos apstākļos virzot uz priekšu šo Tieslietu ministrijas vārdiem "galējo līdzekli", galējo risinājumu.

Godātie kolēģi! Šodien katram Latvijas iedzīvotājam ir nodrošināta iespēja vakcinēties pret kovidu. Vakcīnas ir bezmaksas, un vakcīnas ir pieejamas ikvienam. Protams, katrs var izdarīt savu izvēli. Un ne visiem tā izvēle ir tik viennozīmīga vai vienkārša. Daudzi ir izvēlējušies aizsardzību no kovida, ko maksimāli nodrošina, patīk vai ne, vakcīnas, bet ir arī daudzi citi (un to cilvēku nav maz), kas izvēlas aizsardzību no vakcīnas iespējamām blaknēm. Un tā ir šo cilvēku izvēle.

Kolēģi, mums visiem ir svarīgi saprast, ka šie cilvēki, kas ir izdarījuši šādu izvēli – nevakcinēties –, neapdraud vakcinētos. Pirmām kārtām viņi apdraud paši sevi un citus līdzīgus sev (nevakcinētus) cilvēkus. Ja viņi kategoriski un principiāli izvēlas nevakcinēties, tā ir viņu brīva izvēle. Ja viņi izvēlas kovidu, tā ir viņu brīva izvēle. Viņiem, protams, jāsaprot, ka pašreizējā situācijā mūsu veselības aprūpes sistēma var nodrošināt drusku vairāk nekā tūkstoš gultas un medicīnisko palīdzību. Tiem, kuri saslims ar kovidu un kuriem tā slimība būs pietiekami smaga, lai nonāktu slimnīcā... tiem, kas nonāks slimnīcā, kamēr visas gultas nebūs aizņemtas, tiks nodrošināta medicīniskā palīdzība, un, visticamāk, ar viņiem viss būs kārtībā. Tie, kas saslims tad (un, nedod dievs, nonākt šādā situācijā!), kad slimnīcas būs pārslogotas, diemžēl pienācīgu medicīnisko palīdzību varētu nesaņemt. Man ir ļoti žēl, ka mūsu sabiedrība nav nobriedusi tam, – lai nebūtu vajadzīga traģēdija, lai izdarītu secinājumus.

Šobrīd diemžēl, kolēģi, mēs esam tādā stāvoklī, ka šī valdība, šī konkrētā valdība, ilgstoši nav bijusi spējīga pārliecināt, uzrunāt Latvijas sabiedrību. Es domāju, ļoti ticami, ka tās ir sekas tam, ka vairākas partijas, kuras ir izveidojušas šo valdību, nonākušas Saeimā ar pieeju "skaldi un valdi", šķeļot sabiedrību, un šodien tā... tā var uzskatīt... ir viņu politiskā karma – tajā brīdī, kad viņi cenšas uzrunāt plašu sabiedrību, aicina to vakcinēties, viņi saņem savas apzinātās šķelšanas augļus, liela sabiedrības daļa viņiem ne tikai netic, neuzticas, bet ir gatava darīt pretēji, pilnīgi pretēji tam, uz ko viņus aicina šie politiķi.

Tātad, es atkārtoju, kolēģi, šajā situācijā iet šo piespiedu vakcinācijas ceļu būs liela kļūda mūsu sabiedrībai. Tāpēc es aicinu šodien to neatbalstīt.

Paldies par uzmanību.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Sergejam Dolgopolovam.

S. Dolgopolovs (SASKAŅA).

Cienījamie kolēģi! Kovida vīruss dzīvo savu dzīvi, Latvijas valdība –savu. Tiešām, kad sākās pandēmija, Latvijas valdība pieteica karu vīrusam, izsludināja ārkārtas stāvokli, kā tas pienākas,

kas deva iespēju ierobežot dažu likumu darbību, kas deva iespēju rīkoties vairāk vai mazāk brīvi, domājot arī, ka atbildīgi. Nu ne visur tā arī notika. Bet laiks pagāja, bija viens vilnis, otrs vilnis, trešais vilnis tagad stāv priekšā. Un ir noticis zināms atslābums. Tagad valdībai galvenais ir nevis izcīnīt šo karu ar vīrusu, bet tā kā slavenajā filmā "Tas pats Minhauzens" panākt, lai karot vajadzētu attiecīgā uzvalkā, ar attiecīgām piedurknēm. Galvenais ir nevis rezultāts, bet – kā valdība izskatās mūsu galvaspilsētā Briselē.

Tiešām, runājot par vakcinēšanu, mēs neesam pirmrindnieki šinī lietā. Un tāpēc arī šā likumprojekta pēc būtības galvenais uzdevums, ieviešot obligātu vakcināciju – varbūt sākumā dažām kategorijām, bet principā ir domāts arī par visiem –, ir panākt nevis uzvaru pār vīrusu, bet parādīt Briselei, ka mēs esam labi, ka mēs domājam, ka mēs darām, ka mēs cīnāmies.

Tālāk visa tā kustība ir ļoti līdzīga Ļeņina norādījumam "viens solis uz priekšu, divi atpakaļ", kad bija runa par vakcinēšanas uzsākšanu un kad bija runa arī par to, kā to darīt un ka vajadzētu izveidot vakcinācijas biroju, un tā tālāk... vairāk nekā pusgads ir pagājis. Es ļoti labi atceros, ka toreiz no šīs augstās datora tribīnes es teicu, ka vajadzētu koncentrēt visus pūliņus ģimenes ārstu praksēs, jo tieši tur ir informācija par visiem pacientiem, tur ir visas viņu anamnēzes, tur ir visa viņu biogrāfija medicīniskā griezumā, un tā būtu piemērota vieta, lai šo procesu organizētu.

Pirms pāris nedēļām gandrīz to pašu pateica arī veselības ministrs, bet pagājis vairāk nekā pusgads, un šeit ir runa ne tikai par to, lai šo vakcinēšanas procesu uzticētu galvenokārt ģimenes ārstiem, bet šeit ir runa par to, ka vajadzētu padomāt arī par to, kā uzlabot ģimenes ārstu prakses apstākļus, kā uzlabot un nodrošināt viņiem attiecīgus darba apstākļus, attiecīgu darba samaksu, darba vietu aprīkojumu un tā tālāk, un tā joprojām. Tas ir ļoti nopietns garas sarunas priekšmets, jo, atbalsot ģimenes ārstu institūtu, mēs atbalstām arī pamatu ielikšanu veselības aprūpē visā valstī.

Vakcinēšana neapšaubāmi ir ļoti svarīga. Vakcinēšanas piemēri un vakcinēšanas prakse pasaulē liecina par to, ka tā neizslēdz saslimšanas riskus, bet ļoti mazina tos. Es pats esmu vakcinējies, pateicoties, starp citu, arī ģimenes ārsta ieteikumiem. Bet tālāk ir jautājums – vai obligāta vakcinēšana dos vēlamos rezultātus arī no profilakses viedokļa un no visa pārējā? Diez vai, jo ir jārunā ar cilvēkiem, tie ir jāpārliecina, kāpēc tas ir nepieciešams. Ir jāsaka atklāti, ka tā nav panaceja un nav universāls līdzeklis, lai vispār izslēgtu saslimšanas riskus, bet tā stipri mazina risku katram atsevišķam cilvēkam. Tā ir taisnība, un par to ir jārunā.

Otrs, kas būtu svarīgi, – atjaunot bezmaksas testēšanas praksi. Jo vairāk, jo plašāk testēšanas process notiks valstī, jo cilvēki jutīsies drošāki par to, ka viņi nav saslimuši. Būs drošāka arī pati sabiedrība, jo izbēgt no visiem tiem kontaktiem, kas notiek ar cilvēkiem dzīvē, publiskajā telpā un ne tikai publiskajā telpā, ir ļoti grūti.

Nākamais, kas būtu jādara, – nekavējoties jāpiedāvā cilvēkiem brīva vakcīnas izvēle. Nav svarīgi, vai tā ir sertificēta Eiropas Savienībā, vai tā ir Ķīnas vakcīna, vai tā ir *Sputņik V* vai kāda cita vakcīna, kas ir pieņemta praksē medicīnas sabiedrībā. Brīvā izvēle paplašinās vakcinēto cilvēku rindas, jo viņi varēs, balstoties uz tās informācijas, kura viņiem ir pieejama, pieņemt savu lēmumu par vakcinēšanos, jo šeit, ja mēs runājam par Eiropā atzītām vakcīnām, ir runa par sertifikātiem. Bet šeit, man liekas, ļoti svarīgi saprast, ka sertifikāts ir vajadzīgs kā dokuments. Tas ir domāts kā ceļošanas dokuments pirmām kārtām un uzrādīšanai kā liecība par to, ka vakcinēšana ir notikusi, otrām kārtām. Bet galvenais tomēr ir imunitāte, ko cilvēks var iegūt vai var neiegūt vakcinējoties. Tāpēc tas būtu vēl viens solis, kas būtu sperams neapšaubāmi pēc iespējas ātrāk, kas noteikti palielinās vakcinēto cilvēku skaitu.

Un pēdējais. Man šķiet, ka, runājot par tāda veida priekšlikumiem, kas ir formulēti valdības iesniegtajā likumprojektā, tomēr jādomā arī par sociālajām sekām, par juridiskajām sekām un par visu pārējo. Šeit galvenais – būtu jādomā ar galvu, nevis ar emocijām un ar kaut kādiem politiskiem aprēķiniem. Tāpēc es domāju, ka šis likumprojekts, ko izstrādāja valdība, nav atbalstāms ne pēc kādiem kritērijiem, jo tas nerisina nevienu no uzdevumiem, ko valdība it kā vēlas panākt.

Es aicinu balsot "pret" šo likumprojektu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Evijai Papulei.

E. Papule (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Paldies, vadītājas kundze! Kolēģi! Vīruss ir kļuvis gudrāks, tas mutē, jo vīruss saprot, ka tam vajag vairāk ķermeņu, kur dzīvot. Diemžēl to pašu, šķiet, nevar teikt par mūsu valdību, jo likumu, ko šobrīd apspriežam pirmajā lasījumā, skatot rūpīgāk un arī izlasot ne tikai likumprojekta pantus, bet arī anotāciju, ir skaidri redzams, ka, pirmkārt, īpaši anotācija vairāk ir vērsta uz to, lai novērstu vai diskutētu, vai debatētu par iespējamām tiesvedībām. Tātad faktiski likumprojekts, ja lasa tikai anotāciju, nav vērsts uz iedzīvotāju interesēm, uz iedzīvotāju aizstāvību, bet gan ir aizklāšanās jau juridiskās tehnikas jautājumos. Vismaz anotācija tā to apliecina.

Otrkārt. Valdība un šodienas diskusija komisijā to arī apliecināja – valdības pārstāvju runas faktiski vaino citus, tikai ne sevi, neatzīst nevienu kļūdu, bet vaino mūs – mēs neesam ievērojuši. Baksta ar pirkstu citu valstu pieredzē vai citu valstu nosacījumos, bet nekur neatzīst – un īpaši pat ne komunikācijā –, ka valdība būtu vainīga vai valdība būtu pieļāvusi kādas kļūdas. Tas nozīmē, ka tiekam vainoti mēs, Latvijas iedzīvotāji, un parasti to aizklāj ar neizglītotību vai kādu citu sadomātu it kā iemeslu.

Treškārt. Ja mēs paskatāmies, kā valdība savas kļūdas grib slēpt, neatklājot neko vairāk, bet izsakoties, ka Saeimas attiecīgā izmeklēšanas komisija dos atbildes, tad faktiski šī obligātā vakcinācija rāda – nu, aizklāsimies ar šādu vīģes lapu, un atkal vainīgi būs citi, nevis tie, kas pieņem politiskus un šajā brīdī droši vien arī birokrātiskus lēmumus.

Projektā, ja mēs vēlētos redzēt, kā šāda lēmuma ieviešana atstāj iespaidu uz valsts budžetu vai uz... kādu finanšu ietekmi, ir rakstīts "Nē", izņemot varbūt sociālo darbinieku jomu, kas ir tā kā pieminēta garāmejot, ka tur varētu būt kāda ietekme. Nē, nebūs finanšu ietekmes uz valsts budžetu vai kādu citu budžetu, jo pašvaldību budžeti arī tiek uzskatīti par valsts budžetu. Cilvēkiem, kas būs zaudējuši darbu, nebūs jāmaksā pabalsti, nepalielināsies pašvaldībās sociālie atbalsti tieši tādēļ, ka sociālā, ekonomiskā situācija paliks vēl grūtāka cilvēkiem, kas varbūt nav gluži valsts darbā strādājoši, bet paši pelna sev iztiku. Tātad šis netiek minēts. Arī uz jautājumu par finanšu ietekmi, piemēram, Labklājības ministrija nespēj teikt, vai vispār ir izvērtēta kāda iespējama ietekme.

Tas vien rāda, ka likumprojekta rakstītāji nav šo likumu rakstījuši iedzīvotājiem, bet vairāk sev, aizklājoties ar vīģes lapu par obligātumu.

Vēl viens aspekts, kuru jau pieminēja kolēģi, – testēšanās. Šobrīd testēšanās būs par maksu. Es piebildīšu, ka maksas līmenis vai augstums ir krietni augstāks nekā citās valstīs, kur šie saslimstības un izplatības rādītāji ir sliktāki nekā Latvijā, īpaši šobrīd. Bet visi testi būs par maksu, tai skaitā, ja to vēlēsies veikt arī bērniem. Kādēļ? Un tad veselības ministrs minēja

milzum lielas izmaksas, kas atkal faktiski aizklājas ar divām lietām. Kļūdas, kuras neatzīst. Un otrs, kas man likās diezgan aizrautīgi smieklīgs, ka, jā, tie visi bērni, kas gribēs sēdēt kafejnīcās, tādēļ lai testējas par maksu. Un tāda ir mūsu attieksme, īpaši, ja mēs paskatāmies uz Latvijas demogrāfisko situāciju vai aizklājamies ar mērķi "obligāta vakcinācija", lai izglītības sistēmā varētu notikt mācības klātienē. Bet skolēniem, tai skaitā arī nepilngadīgiem, kas vēl uzskatāmi par bērniem, testēšanās būs par maksu, un valsts to vairs nesegs.

Šodienas debatēs mani tiešām visvairāk šokēja tas, ka pamatā runāja tās amatpersonas, kas ir politiķi, būtībā izpilda valsts sekretāru vai visbiežāk – parlamentāro sekretāru amatus. Tātad politiķi diskutē... pozīcijas politiķi diskutē savā starpā, sakot, ka viss ir pilnīgā kārtībā, likums ir pozitīvs, visas ministrijas un ierēdņi to atbalsta. Bet tajā pašā laikā nav atbildes, arī šodienas debatēs nesaņēmu atbildes uz to, kā profesionāļi, kas strādā valsts iestādēs, redz šī likuma izpildījumu ne tikai izglītības jomā, bet veselības jomā, darba devēja jomā un tā tālāk... tur, kur ir noteikts, ka vakcinācija, visticamāk, būs obligāta.

Tas nozīmē, ka likums tiešām nav veidots ar domu, kā to īstenos, kā tas pasargās iedzīvotājus – gan tos, kas ir vakcinējušies, gan tos, kas nevar kādu iemeslu dēļ to izdarīt. Šis likumprojekts nav atbalstāms.

Un faktiski šodienas debates jau rādīja, ka arī turpmākās diskusijas nav saistītas ar profesionālām atbildēm, ar profesionālu pieeju, lai mērķis – sargāt mūsu veselību – tiešām būtu izpildīts, jo, godīgi sakot, tāda mērķa nav šajā likumprojektā.

Un tas, kas man patiešām šajās debatēs visvairāk sāpēja, bija galvenā valsts ierēdņa salīdzinājums... ar burkāniem un pātagām. Un tagad es uzdošu jums, kolēģi, jautājumu – kurus sit ar pātagām, un kurus baro ar burkāniem? Koalīcijas deputāti, vai tiešām šāda ir jūsu attieksme pret mūsu tautu?

Es aicinu neatbalstīt šo likumprojektu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Turpinām debates.

Vārds deputātei Ilgai Šuplinskai.

I. Šuplinska (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Labdien! *Loba dīna! Jõvā pā̆va!* Īstenībā arī manī šis likumprojekts izraisīja ļoti neviennozīmīgu noskaņojumu, un dažas no tēzēm, ko kolēģi jau norādīja, es tikai paspilgtināšu.

Tā rūgtākā pieredze, kas man ir bijusi, esot izglītības un zinātnes ministrei, ir saistīta tieši ar šo, otro, kovida vilni un ar situāciju, kāda ir bijusi no janvāra līdz maijam. Es gandrīz katrā Ministru kabineta sēdē atkārtoju, ka Latvijas valdība, sargājot slimnīcās vietas (protams, tās ir vienmēr svarīgas!), ziedo Latvijas bērnus. Šajā brīdī Latvijas valdība izvēlas nevis vienkārši ziedot Latvijas bērnus un nākotni, bet izvēlas ziedot noteiktas profesijas. Kādēļ tas tā notiek?

No janvāra līdz maijam visā Eiropā izglītības process bija pārtraukts tikai akūtākajos momentos, tas netraucēja turpināt mācības, savienojot attālināto un klātienes procesu, netraucēja veikt testēšanu. Un arī mūsu kaimiņvalstīs Lietuvā un Igaunijā... pēdējā sarunā ar ministriem maijā bija noteikts, ka vakcinācija ir viena no iespējām (protams, tā ir ļoti svarīga!), bet paliks arī testēšanas iespēja.

Un es uzreiz arī norādīšu, ka es esmu par vakcināciju un esmu par lielākās cilvēku daļas vakcināciju, bet – noteikti pārspriežot un sekojot – tieši tā, kā norādīja iepriekšējie runātāji, – ģimenes ārstu rekomendācijām, jo šis konkrētais izvēles moments daudziem nav tik vienkāršs.

Otra lieta. Ja paskatāmies uz Eiropas pieredzi – vakcinēto personu skaits Latvijā, salīdzinot ar Eiropu, ir ļoti līdzīgs. Vecumposmā no 18 līdz 29 gadiem tas ir gana augsts. Viszemākais visā Eiropā tas ir personām vecumā no 29 līdz 45 gadiem. Bet Latvijas būtiskākā atšķirība ir tieši riska grupās (cilvēki vecumposmā virs 45 gadiem). Tur principā daudzas lietas ir palikušas nedarītas, tikai solītas, bet iesaiste, skaidrojums, ģimenes ārsta klātbūtne, lai iedrošinātu tos, kas nevakcinējas, vasaras laikā principā nav notikusi.

Un domai, ko attīstīja jau Kiršteina kungs, es absolūti piekrītu. Pateikt, ka skolotāju vakcinācija var nodrošināt klātienes procesu, ir absolūts absurds. Un divu iemeslu pēc. Vienu Kiršteina kungs jau pieminēja. Proti, pirmkārt, jaunieši ir ļoti aktīva sabiedrības daļa, kas, protams, visu laiku atradīsies nemitīgā kustībā. Otrkārt, visi bērni atgriezīsies nepārtraukti mājās... un, kā mēs zinām, šis vakcinācijas process nav tik sekmīgs bijis... Un tad atkal šī, jāsaka, Ministru kabinetā izmantotā tēze par to, ka ļoti svarīgi ir neatsākt klātienes procesu, jo seniori nav vakcinēti... nu, tā šajā brīdī nedarbojas, ir aizmirsta vai uz kādu laiku ir noklusēta.

Un noteikti vissvarīgākais, ko arī Papules kundze pieminēja, – burkāna un pātagas, jāsaka, filozofija. Es arī paturpināšu šo. Šo "burkānu" es redzu kā 200 miljonu... augstas gatavības projekta novirzīšanu; tas ir radījis gan šo pārkaršanu celtniecības nozarē, gan... Daudzas nesaprotamas lietas, kā dēļ valdība izvēlējās tieši šādu pozīciju.

Un teikšu uzreiz: neesmu bijusi atbalstītāja konkrētajiem projektiem saistībā arī ar izglītību. Vienīgais, ko es atbalstīju tajā brīdī, ir saistīts ar ventilāciju, un tas nozīmē, ka risinājumi, kādi bija iesākti jau maijā, bija jāturpina; tas finansējums, kas bija atvēlēts arī šai konkrētajai pozīcijai, bija precīzāk un mērķtiecīgāk jānovirza katrai no skolām, lai patiešām domātu par gaisa kvalitāti, nevis par termometru jeb gaisa kvalitātes mērītāju iegādi, kad jau bija skaidri zināms, ka gaisa kvalitāte 75 procentos skolu ir vai nu zema, vai vidēja. Tas ir pirmais.

Otrais. Noteikti vajadzēja turpināt arī digitalizācijas procesu, kas ir vitāli svarīgs, jo ir skaidrs, ka neatkarīgi no tā, kā virzīsies tālākie procesi, gatavība klātienes mācībām visam mācību gadam ir ļoti apšaubāma.

Un trešais, kā jau teicu, ir darbs ar ģimenes ārstu un visvairāk – ar šo riska grupu. Tas varētu ļaut patiešām mazināt saslimstību.

Iepriekšējie runātāji jau precīzi norādīja uz to, ka, iespējams, sabiedrības nevēlēšanās atbalstīt šo obligāto vakcināciju ir saistīta jau ar janvārī, maijā novēroto īpašo, jāsaka, šo kumulatīvā rādītāja aprēķinu, kas der blīvi apdzīvotām teritorijām. Un, ja mēs paskatāmies, kādā veidā tika radīts drošu reģionu princips... skolas tika slēgtas pat tajā gadījumā, ja... šobrīd jau jāsaka – neesošajā Baltinavas novadā bija saslimis viens ar skolu nesaistīts cilvēks. Šobrīd mēs dzirdam, ka skola varētu būt tā drošā neatkarīgi no kumulatīvā rādītāja, bet izpildes mehānismu, kā šis mācību process tiks noorganizēts, mēs patiešām ne redzam, ne dzirdam, un tās ir ļoti lielas bažas.

Man, līdzīgi kā Kiršteina kungam, nākas atzīt, ka Eiropas pieredze, kas ir saistīta gan ar citādu attieksmi, gan ar demokrātijas un brīvprātības ievērošanu, netika analizēta un šie daudzie pieņēmumi, kas ir bijuši maijā neskaidri, arī šobrīd tiek pasniegti vairāk... vai nu absolūti piespiedu... obligātā kārtā, vai absolūti, jāsaka, noliedzošā veidā. Un tieši tāpēc man liekas, ka tas ceļš, kādu šobrīd izvēlas valdība, ir vīzija, vizionārs. Tā ir patiešām, kā Papules kundze

pieminēja, vīģes lapa, lai vienkārši teiktu: mēs taču kaut ko darām. Bet rezultāts kā tāds... tas var būt biedējošs visai Latvijas valstij, un tas var būt biedējošs īpaši Latvijas nākotnei.

Tāpēc es arī balsošu "pret" likumprojektu, jo uzskatu, ka tam pietrūkst konkrētu risinājumu un tajā netiek respektētas cilvēku tiesības, tajā notiek sašķelšana un noteikta segmentācija pa profesijām, iespējām... un, jāsaka, šajā brīdī arī *(Nav saklausāms.)*...

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Kasparam Ģirģenam.

K. Ģirģens (KPV LV).

Labdien, kolēģi! Uzskatu, ka vakcinācijai ir jānotiek pēc brīvprātības principa. Mēs dzīvojam demokrātiskā valstī, kurā tiek respektētas iedzīvotāju brīvas izvēles tiesības. Valdībai būtu jāmeklē citi risinājumi kā veicināt vakcinēto īpatsvaru, bet tas nedrīkst būt uz iedzīvotāju rēķina.

Mēs redzam neveiksmīgo komunikāciju ar vakcinācijas biroju... par vakcīnu iepirkumu, vakcinēšanas avīzēm, vakcinācijas centriem... Un tagad valdība ķeras pie pēdējā salmiņa – draud ar piespiedu vakcināciju vai darba zaudēšanu.

Vēl pirms likumprojekta nonākšanas Saeimā iedzīvotāji saskārās ar diskrimināciju darbavietās, augstskolās un citviet, to veicinājusi valdības retorika un atbalsta paušana šādām metodēm. Nav pieņemami, ka tiek izmantoti tādi mehānismi kā iebiedēšana, darba zaudēšana un pazemināšana amatā, sodīšana ar prēmiju vai piemaksu atņemšanu un citu šķēršļu radīšana darba vai mācību vietās. Nav pieņemama finansiāla un emocionāla šantāža pret darbiniekiem, ko visbiežāk darba devējs pielieto savstarpējās neformālās sarunās. Viens no veidiem ir prasība par eksprestestu veikšanu par saviem līdzekļiem; tas ir dārgi un kalpo par iemeslu darba attiecību pārtraukšanai. Darbinieki saskaras ar psiholoģisku spiedienu, tiek piespiesti aiziet no darba pēc pašu vēlēšanās, zaudējot iespēju uzreiz saņemt bezdarbnieka pabalstu vai darba devēja pabalstu vismaz vienas algas apmērā.

Būtībā darba ņēmējs ir pilnīgi neaizsargāts un beztiesīgs šī brīža regulējumā. Tieši to pašu var teikt par studentiem. Augstskolas izdod iekšējus rīkojumus par vakcināciju vai arī eksprestestu veikšanu, tādā veidā radot apstākļus, ka studentiem piespiedu kārtā ir jāvakcinējas, lai turpinātu studēt.

Daudzas sūdzības saņemtas no iekšlietu struktūrām, bruņotajos spēkos strādājošajiem, kas pauduši bažas par izveidojušos sistēmu piespiedu vakcinācijai un mobingu.

Otra lielākā sabiedrības grupa ir studenti, kas pauduši neapmierinātību par augstskolu uzspiesto vakcināciju vai studenta vietas zaudēšanu.

Tādēļ, kolēģi, lai būtu arī turpmāk vakcinācija brīvprātīgi, es jūs aicinu tomēr neatbalstīt šo likumprojektu, šīs likuma izmaiņas. Šobrīd ļoti daudzi cilvēki noteikti vēro šo Saeimas sēdi un arī ir uztraukušies par to, kādas viņiem būs turpmākās darba attiecības.

Tādēļ aicinu un lūdzu neatbalstīt šo likumprojektu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Jūlijai Stepaņenko.

J. Stepaņenko (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Godātie kolēģi! Mēs šodien ļoti labi varam redzēt, ka sabiedrības temperatūra ir pārkarsusi un, ja tā var teikt, viss dzesēšanas šķidrums ir jau sen iztecējis. Mēs tuvojamies ļoti, ļoti lielam riskam, ka sabiedrība piecelsies kājās (un šis risks ir jūsu risks, mīļā koalīcija)... ka sabiedrība piecelsies kājās un būs ļoti daudzas sarunas, būs ļoti daudzas "augstas temperatūras" sarunas. Un to jau, es domāju, ir izjutuši tie, kas šodien mazliet kļūdījās balsojumā.

Tas viss notiek dabiski, to nevada nekādi "svešie spēki", kā varbūt grib domāt Pavļuts. Tā ir cilvēku pašapziņa, un cilvēki ir pamodušies. Un es nekad savā neilgajā septiņu gadu darbā Saeimā neesmu sastapusies ar tik milzīgu interesi un uzmanību pret likumprojektu, kāda ir vērojama šobrīd. Viss notiek dabiski. Viss notiek pēkšņi un negaidīti.

Kas notiek šobrīd? Kādi ir argumenti no koalīcijas puses, kura, kā mēs redzam, sarūk? Aizvien mazāk un mazāk...

Meli, meli un vēlreiz meli un arī manipulācijas. Tie meli, ar kuriem mēs saskārāmies un par kuriem es šodien arī atgādināju Pavļuta kungam. Runājot ar viņu šajā ļoti garajā Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijas sēdē, kurā šis likumprojekts tika gatavots izskatīšanai pirmajā lasījumā, es uzdevu jautājumu par to, kāpēc Pavļuta kungs tomēr maldināja cilvēkus ar savu apliecinājumu šī gada sākumā, ka nekādas piespiedu vakcinācijas nebūs. Tāpat Pavļuta kungs maldināja sabiedrību, īpaši studentus, apgalvojot, ka RSU studentiem nekādu šķēršļu nebūs attiecībā uz mācībām... atkarībā no viņu medicīniskā statusa – vakcinēts vai nevakcinēts.

Mums ir šie dokumentālie pierādījumi, kur Pavļuta kungs atbildēs uz deputātu vēstulēm apliecina to, ka nekā tāda nebūs. Protams, studenti paļāvās arī uz Pavļuta meliem un turpināja mierīgi mācīties, apzinājās to, ka viņiem nekas nedraud. Tas, kas sekoja pēc tam, – šis rektora rīkojums par piespiedu vakcināciju un par maksas testiem tiem, kuri nebūs vakcinējušies, protams, lika Pavļutam vēlreiz sameloties un pateikt, ka nekādu maksas testu nebūs.

Tagad mēs redzam, ka tie tiešām ir bijuši meli. Un diemžēl Pavļuts pat nemēģināja nevienā brīdī komisijas sēdes laikā kaut kā šos melus apgāzt. Vienīgais, ko viņš spēja pateikt, – ka viņš nepiekrīt maniem apgalvojumiem. Bet tas, ko mēs varam lasīt arī no publiskām atbildēm, ko Pavļuta kungs savulaik arī deputātiem atbildēja, ir tas, ka 9. janvārī... Mēs atceramies, ka tad, kad viss vēl tikai sākās un nevienam pat prātā neienāca, ka šādi tas var beigties, Pavļuts plašsaziņas līdzekļiem komentēja – attiecībā uz brīvprātīgo vakcināciju – šādu frāzi: brīvprātīgā vakcinācija ir fundamentāls vakcinācijas pamatprincips, mēs negribam kļūt par totalitāru valsti.

Mēs kopā ar pārējiem deputātiem gribējām noskaidrot, precizēt, kas īsti ir tas, ko Pavļuts bija domājis ar šo frāzi, un saņēmām arī atbildi. Publiskā atbilde, kur Pavļuts attiecīgi... 27. janvārī, kad viņš sniedza atbildi... atbildēja, ka viena no brīvībām, kas tiek aizsargātas un respektētas demokrātiskā valstī, ir personas brīvība lēmumu pieņemšanā attiecībā uz sevi un savu veselību, personas tiesības pieņemt lēmumu attiecībā uz ārstniecību un ārstniecībā izmantojamo metodi. Pacientu tiesību likums noteic, ka ārstniecība ir pieļaujama tikai tādos gadījumos, ja pacients tai ir devis informētu piekrišanu. Tādējādi Latvijā, respektējot cilvēka pamattiesības un pamatbrīvības, vakcinācija tiek balstīta uz informētas piekrišanas principu.

Pa šo laiku kopš 27. janvāra cilvēka pamattiesības un pamatbrīvības ir kaut kur pazudušas. Droši vien būs jādodas tās meklēt, jo, tāpat kā mans kolēģis Dombrovska kungs atsaucās uz šo informatīvo ziņojumu, kas tika skatīts valdībā aprīlī, vērtējot piespiedu vakcinācijas iespējas attiecīgo profesiju pārstāvjiem... arī tad patiesībā bija mazliet citādāks skatījums uz šo situāciju.

Un es šodien arī komisijā... nolēmu noskaidrot pie Citskovska kunga, ar ko atšķiras šībrīža situācija no aprīļa situācijas; kāpēc aprīļa informatīvajā ziņojumā mēs lasām diezgan saprātīgas un jēdzīgas lietas, ko ir sarakstījušas tās pašas ministrijas, kuras šodien kā korī komisijas sēdē atbildēja, ka viss ir kārtībā: mēs esam par visu parūpējušies, šis likums ir labs.

Mēs redzam, ka Tieslietu ministrija, sagatavojot šo izvērtējumu, ir akcentējusi gan cilvēka tiesības uz dzīvību... Pirmais pants, kas tika vērtēts attiecībā uz vakcināciju, bija Satversmes 93. pants, kurā tiek pasvītrotas tiesības uz dzīvību pārējai sabiedrībai, ar ko darba pienākumu izpildes gaitā saskaras nevakcinētā persona, jo īpaši profesionālis. Un otrs aspekts, kas ir noteikti jāizvērtē, – tiesības uz dzīvību konkrētai vakcinējamai personai, ņemot vērā vakcīnu blakņu iespējamo risku.

Tas nozīmē, ka blakņu risku ļoti labi apzinājās Tieslietu ministrija tad, kad tika sastādīts šis informatīvais ziņojums. Tieši šā paša informatīvā ziņojuma ietvarā ir norādīts tas, ka joprojām šī vakcīna tiek pētīta. Un tā tiek pētīta arī tagad, nav lielas atšķirības starp aprīli, tikai mazliet vairāk laika ir pagājis, un varbūt ir vēl dažas blaknes atklātas.

Bet tas, ko mēs lasām... ir sestajā lapaspusē minētais: "Piespiedu medicīniskās manipulācijas ir ļoti strikti vērtējamas, it sevišķi ņemot vērā tos medicīniskos aspektus, kas saistās ar Covid-19 infekciju un vakcīnu, proti, tā ir jauna, un dažām personām objektīvi var būt iebildes par tās saīsināto izpētes laiku; personai (vismaz pagaidām) nav tiesību izvēlēties vakcīnas veidu; nav pietiekami skaidras atbildes par vīrusa transmisiju pēc vakcinācijas; retos gadījumos pēc vakcinācijas parādās smagas blaknes, t. sk. tromboze; medicīniskas kontrindikācijas vakcinācijai (grūtniecība utt.); publiskajā telpā ir informācija par valstu lēmumiem apturēt konkrētas vakcīnas lietošanu vispār vai apturēt tās lietošanu atsevišķām iedzīvotāju grupām; tāpat tiek runāts par vīrusa mutācijām, kam esošās vakcīnas var nespēt radīt imunitāti."

Es domāju, ka šeit ir pilnīgi skaidri uzrakstīti argumenti, kurus mēs varam pieminēt arī tagad. Bet vienīgais arguments, ko mēs šodien dzirdējām no Citskovska kunga, – ka viss šis pētījums vairs nav derīgs, viss šis informatīvais ziņojums vairs nav derīgs, jo tas tika sastādīts laikā, kad vakcīnas nebija pieejamas visām grupām. Viņš ļoti skaisti noignorēja visus šos argumentus, kuri joprojām ir spēkā un kuri ir ļoti aktuāli, jo Satversmes 93. pants, ceru, nekur nav pazudis. Taču mēs redzam kārtējos melus, tālāk – manipulāciju.

Mēs zinām, ka Latvijas izglītības vadītāju asociācijas prezidents Kalvāns pirms kāda laika izteica, es domāju, šo visu... viņš jūsu plānu, es domāju, atklāja, varbūt nebūdams īpaši gudrs, izskaidroja visu, kas notiks tālāk ar šo likumprojektu. Viņš pateica tā: var būt, ka mums nemaz nevajag šo likumprojektu pieņemt; var būt, ka mums vajag vienkārši padraudēt tiem skolotājiem; lai tas likumprojekts mazliet pastāv Saeimā, un gan jau tad visi vakcinēsies.

Mēs ļoti labi redzam tos kolēģus, kuri mēģina balansēt uz robežas "par" vai "pret". Viņi būs "pret" skolotāju piespiedu vakcināciju, viņi upurēs visas citas profesijas, visus pakalpojumu saņēmējus, skolotājus mēģinās izvilkt, jo viņi tiešām cer, ka skolotāji būs tie, kuri mobinga iespaidā aizies un izdarīs visu, ko no viņiem prasa.

Es tiešām redzu, kā skolotāji šobrīd mēģina saglabāt veselo saprātu, gaidot jauno mācību gadu, kas būs jau pēc nepilna mēneša, viņiem absolūti nav skaidrs... Un šobrīd šīs neskaidrības ir saistītas ne tikai ar klātienes vai neklātienes mācībām, bet arī ar skolotāju iespēju turpināt mācīt bērniem visu to, ko skolotājs ir sagatavojis. Šis, protams, ir augstākajā mērā cinisms.

Un tālāk. Ja mēs runājam par visām pārējām manipulācijām, ar kurām mums nākas sastapties... protams, mēs varam teikt gan par to, ka viss šis... arī tiesas nolēmums... šī tiesas nolēmuma

pieminēšana... tam mēs jau pieskārāmies šodien vairākas reizes... un arī šodien komisijas sēdē... Šis Eiropas Cilvēktiesību tiesas lēmums, kurš tiek staipīts kā tāds vecs mētelis visu laiku līdzi...

Šajā pašā informatīvajā ziņojumā, par kuru mēs runājam, ir, protams, atsauce uz šo lēmumu, atgādinot to, ka šis lēmums ir tikai un vienīgi par izpētītām vakcīnām, kuras jau ir iekļautas vakcinācijas kalendārā. Un šajā gadījumā tieši kovida aspektā šis lēmums nav skatāms.

Mani pārsteidz tā neprofesionalitāte, ar kuru tika sastādīta šī likumprojekta anotācija. It kā profesionālis to ir sastādījis, it kā Medinas kundze, kas droši vien ne jau pirmo gadu strādā Tieslietu ministrijā... Bet kāpēc vajadzēja tik klaji melot, kāpēc vajadzēja tik neprofesionāli atsaukties uz tādiem faktiem, kurus nevar izmantot argumentācijā? Man tiešām ir grūti spriest.

Tas, ko šobrīd valdība, sarūkošā koalīcija mēģina izdarīt, – protams, piespiest cilvēkus vakcinēties, izdomāt veidu, kā padarīt par vainīgiem tos cilvēkus, kuri izvēlas nevakcinēties.

Tajā pašā gadījumā, ja runājam par vīrusa delta paveidu, ar kuru mēs visi tiekam biedēti... Bet, ja jūs esat pamanījuši, – nevienā brīdī neviens no šiem runājošajiem cilvēkiem, kuri nav pieteikušies arī šodien Saeimas sēdē, nav mēģinājis izdomāt, kādā veidā varētu ierobežot šo delta paveidu, kura tiek ievesta no citām valstīm. Tai tiek pavērtas plašas iespējas cirkulēt visādos veidos.

Tālāk. Ja mēs runājam par iespēju izvērtēt arī citus situācijas scenārijus, citus veidus, kā cīnīties ar šo vīrusu, – arī šajā daudz pieminētajā informatīvajā ziņojumā ir atsauce uz to, ka ir nepieciešams pētīt arī citus veidus, tostarp arī ārstniecības iespējas.

Ja mēs runājam par Čehijas situāciju, kas parāda ļoti labus rezultātus ar ārstēšanas līdzekļu piemērošanu... Taču šeit tiešām valdība uzvedas *(Skaņas pārrāvums.)*...

(Pārtraukums.)

Sēdi vada Latvijas Republikas 13. Saeimas priekšsēdētājas biedre
Inese Lībiņa-Egnere.

Sēdes vadītāja. Cienījamās deputātes! Godātie deputāti! Paldies par pacietību! Visas tehniskās problēmas ir atrisinātas, varam turpināt darbu pie darba kārtības izskatīšanas.

Pirms tehniskā pārtraukuma debatēs piedalījās deputāte Jūlija Stepaņenko, un viņai no atvēlētā laika vēl bija palikušas nepilnas trīs minūtes. Līdz ar to, Stepaņenko kundze, ja jūs vēlaties šīs trīs minūtes izmantot, lūdzu, piesakieties tagad debatēs.

Vārds deputātei Jūlijai Stepaņenko. Tātad vēl trīs minūtes debašu laika.

J. Stepaņenko (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Jā, tikai tā nav otrā reize, bet gan pirmā reize. Es vēlos papildināt savu runu ar to, kas visiem ir zināms un kas arī Zāļu valsts aģentūras mājaslapā ir norādīts, – ka šī vakcīna šobrīd atrodas klīnisko pētījumu posmā. Un mēs saprotam, ka tad, kad mums tiek stāstīts, ka visiem ir jāpiedalās šajā visā pasākumā uz obligātas vakcinācijas pamata, tas nozīmē, ka faktiski cilvēki piespiedu kārtā tiek spiesti piedalīties klīniskos pētījumos.

Tas, kas šajā situācijā visvairāk satriec, protams, ir tāda nievājoša izteikšanās par to, ka nu viena cilvēka dzīvība, veselība ir tas mazais risks, kas, protams, atsver šo lielo ieguvumu, kas ir visai sabiedrībai.

Ja mēs šādās kategorijās atļaujam runāt valsts vadītājiem, ministriju vadītājiem un pārējiem cilvēkiem, kas pieņem lēmumus, tas nozīmē, ka mēs atļaujam nonākt no demokrātiskās iekārtas uz kaut kādu autoritāru režīmu, uz totalitārismu; tas nozīmē, ka jūs ne ar ko neatšķirsieties no tiem režīmiem, kuru dēļ mums šobrīd ir sēru dienas, vairākas sēru dienas gadā.

Tieši tāpat, ja mēs runājam par šiem pētījumiem, par eksperimentiem, tad tiešām jūs nekur tālu nebūsiet nonākuši no bēdīgās un sāpīgās vēstures, jo tas, ar ko mums nākas sastapties (un mums nākas sastapties!), ko, protams, apliecināja arī Kaspars Ģirģens, – ir cilvēki, kuri ir cietuši pēc šīs vakcīnas. Un visbēdīgākais ir tas, ka joprojām mums Latvijā nav izstrādāta kārtība, kādā notiek korelācijas izpēte starp vakcīnu un blaknēm.

Visbeidzot es gribu teikt, ka vairāk nekā 22 tūkstoši šobrīd ir parakstījuši Cilvēka cieņas un brīvības memorandu... lielu platformu, kurā darbojas ļoti daudzi cilvēki... 47 tūkstoši ir parakstījuši *ManaBalss.lv* iniciatīvu par brīvprātīgu vakcināciju, un trešo reizi (pirmo reizi Latvijas vēsturē!) šis kolektīvais iesniegums... nāk vēlreiz uz Saeimu.

Kolēģi no koalīcijas, ja jūs domājat, ka mēs nevarēsim savākt 155 tūkstošus 30 dienu laikā, jūs ļoti, ļoti maldāties. Mēs to varēsim izdarīt kopā ar 34 opozīcijas deputātiem, godprātīgiem opozīcijas deputātiem, kas nelīferē, kas tiešām skaidri, stingri zina, ko viņi grib, un stāv uz kājām, savām divām kājām, un kurus neviens nevar ne nopirkt, ne iebiedēt.

Tāpēc, mīļie kolēģi, balsojiet! Protams, balsojiet tā, kā jums liek jūsu sirdsapziņa, nevis tā, kā jums liek jūsu saimnieki. Es aicinu kategoriski noraidīt šo likumprojektu. Pretējā gadījumā šo likumprojektu atcels tauta.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Karinai Sprūdei.

K. Sprūde (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Vai mani var dzirdēt?

Sēdes vadītāja. Jūs redz un dzird. Lūdzu, debatējiet.

K. Sprūde. Jā, dārgā tauta! Es uzskatu, ka šī diena paliks Latvijas vēsturē. Šī diena ir kulminācija tam, uz ko ir spējīga šī valdība, un mēs jau pamanījām, uz ko tā ir spējīga.

Vislielākā pazīme, kas atšķir cilvēkus no dzīvniekiem, ir empātija. Kur tā ir? Dvēseles un prāti ir saindēti gan ar varu, gan ar naudu. Es vēlos atgādināt priekšnoteikumus, kuru dēļ mēs esam tur, kur mēs esam.

Visi atceras, ka 2020. gada februārī Irānas pilsonim, kurš no Rīgas ieradās Igaunijā, bija konstatēts jaunais koronavīruss, un to paziņoja sociālo lietu ministrs Tanels Kīks. Un kāda bija valdības rīcība? Nekāda! Pilna lidosta, slavas vārdi ārlietu ministram. Pēc ielidošanas pilni autobusi ar cilvēkiem uz Rīgu, tālāk – uz reģioniem un uz Igauniju. Nu gudri taču esam!

2020. gada oktobris. Ko mēs redzējām un dzirdējām Latvijas medijos? Mums nebija gripas vakcīnu, to trūkstot vēsturiski zemā pieprasījumu dēļ, tā mums teica Veselības ministrijas Vides veselības nodaļas vadītāja Jana Feldmane. Viņa to komentēja un mierināja, ka riska grupām, ārstniecības personām, sociālās aprūpes centru klientiem un darbiniekiem rezervētās vakcīnas būs pieejamas. Savukārt visiem senioriem, kas šogad vēlēsies vakcinēties pret gripu, acīmredzot

vakcīnu nepietiks. Ko tas nozīmē? Februārī pirmais gadījums ar nāvējošo vīrusu, kā mūs visi mediji biedē, bet mums pat nav vakcīnu pret gripu... it sevišķi tas inficē cilvēkus ar hroniskām slimībām.

Tālāk. Vai tiešām eksistē pandēmija? Tas ir tāds retorisks jautājums, lai jūs mani, manu runu nepārtrauktu. Pasaules Veselības organizācija pasludināja pandēmiju, kad inficēto skaits bija 118 tūkstoši cilvēku. Kopā pasaulē ir septiņi miljardi 763 miljoni cilvēku. Tas ir apmēram 0,001 procents no visiem iedzīvotājiem. Pēc medicīniskiem uzskatiem, pandēmija sākas no pieciem procentiem. Mirstība no kovida ir 0,02 procenti. Savukārt izveseļojušos ir 32 reizes vairāk. Vai tiešām ļoti bīstama slimība?

Ar pneimoniju pasaulē slimo 450 miljoni cilvēku. No tiem septiņi miljoni mirst. Ar kovidu 2020. gada beigās inficēto skaits bija 85 miljoni un mirušo skaits – tuvu pie 7 miljoniem. Tā ir super mirstība?

Parunāsim par tuberkulozi. Katru gadu saslimst ap 9, 10 miljoniem cilvēku, 1,5 miljoni mirst. Sanāk, ka tie ir 15 procenti. 15!

2009. gada martā (es jums stāstu tagad savu pieredzi) es aizsūtīju divus iesniegumus iekšlietu ministram ar lūgumu palīdzēt. Mans lūgums bija saistīts ar to, ka pie vienas ģimenes ārstes griezās sieviete, kurai nebija dokumentu, personu apliecinošu dokumentu. Un viņai bija... es domāju, ka daudzi ārsti saprot, kādas ir pirmās pazīmes... kas cilvēkam kaiš. Un man tā ārste stāsta, ka viņai ir atklāta tuberkuloze: "Karina, lūdzu, palīdzi, neviens stacionārs, neviena medicīnas iestāde viņu nepieņem. Lūdzu, palīdzi! Mēs jau bijām Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldē, uzrakstījām iesniegumu. Visu, kas bija no manas puses iespējams... es jau deklarēju savā dzīvesvietā." Visu, ko varēja, cilvēks izdarīja... ārsts izdarīja, bet tas nebija viņa pienākums, un griezās pie manis kā pie deputātes. Vienaldzība un birokrātija! Nevienu neinteresē cilvēks ar atklātu tuberkulozi. Šim cilvēkam izsniedza personu apliecinošu dokumentu tikai tad, kad šī ārste vienkārši ar savu ķermeni... un ar draudiem, ar draudiem sākt tiesvedību, lai to cilvēku pieņemtu un stacionētu. Protams, tā bija atklāta tuberkuloze, un, pateicoties sociālajiem darbiniekiem, šī problēma bija atrisināta.

Tas vienkārši ir piemērs, kā mēs cīnāmies, kā mēs palīdzam cilvēkiem un kā mēs rūpējamies par viņu veselību. Tas ir piemērs, kuru var pierādīt ar diviem iesniegumiem iekšlietu ministram.

No SPKC datiem mēs redzam, ka no 8 miljardiem 900 miljoniem... 89 miljoniem 540 ir inficēti pasaulē, un no tiem viens miljons 916 tūkstoši ir miruši. Tie ir 2,2 procenti (šie dati ir paņemti stundu atpakaļ) – tie ir 2,2 procenti! Izveseļojušies ir 49 miljoni 522 tūkstoši 958. Tie ir 55,6 procenti. Bet kur palika 42,2 procenti no tiem? Viņi joprojām slimo? Dīvaini.

Tā kā es sāku savu runu un pastāstīju savu pieredzi, es gribu pievērst uzmanību arī citām slimībām. Piemēram, bakas, no kurām mirstība ir no 40 līdz 95 procentiem. Mēris, kura lipīgums ir no 90 līdz 100 un mirstība arī ir no 90 līdz 100 procentiem. Holeras lipīgums ir 80 procenti, mirstība – 57 procenti. Katru gadu mums pasaulē ar vēzi slimo ap 10 miljoniem un 60 procenti mirst. Piemēram, 2012. gadā visā pasaulē tika atklāti vairāk nekā 14 miljoni jaunu vēža gadījumu, 8,2 miljoni nomira, kas ir 14,6 procenti no visiem cilvēku nāves gadījumiem. Latvijā ļaundabīgie audzēji ir otrs biežākais nāves cēlonis pēc sirds un asinsvadu slimībām. Mirstība no ļaundabīgiem audzējiem Latvijā ir 996,1 uz 100 tūkstošiem iedzīvotāju. Katru mēnesi mums no audzējiem mirst divreiz vairāk cilvēku nekā no kovida. Kaut kāda rīcība no valdības puses ir? Nav.

Cilvēks, kas slimo ar koronavīrusu, inficē divus trīs cilvēkus, ar rinovīrusu, piemēram, – sešus astoņus cilvēkus, ar masalām – no 12 līdz 18 cilvēkus. Ātrums, ar kuru inficē koronavīruss, ir zemāks, salīdzinot ar tām slimībām, kuras es tikko pieminēju.

Vai tiešām valdība rūpējas par cilvēkiem, vai tiešām rūp māmiņu vai viņu bērnu veselība? Mums tikai nesen Saeimā atnāca iniciatīva par grūtnieču tiesībām uz bezmaksas epidurālo anestēziju. Kur palika šī iniciatīva? Pat pandēmijas laikā Veselības ministrija un Ministru kabinets nav parūpējies par to, lai sievietēm kaut kādā veidā atvieglotu bērna piedzimšanu, neskatoties uz to, ka Igaunijā un Lietuvā epidurālā anestēzija ir bezmaksas.

Mūsu valdība pandēmijas laikā atņēma sievietei vēl arī psiholoģisko atbalstu, aizliedzot ģimenes dzemdības, proti, uzturēties kopā ar laulāto. Mēs taču rūpējamies par cilvēkiem, par viņu veselību, par drošumu. Jums arī ir visas iespējas to atbalstīt, jo šī iniciatīva ir uz galda vai kaut kur atvilktnē, nezinu. Skrides kungs visas mūsu iniciatīvas, labas iniciatīvas, kas tiešām ir vērstas uz rūpēm par cilvēkiem, tur savā kabinetā entos gadus.

Par obligātu vakcināciju. Nu tas, manuprāt, ir pilnīgs fašisms. Es vēlreiz atkārtošu, valdībai ir pilnīgi vienaldzīga latviešu tauta un bērni. Mums it kā ir bezmaksas medicīna bērniem, bet katra mamma un tētis zina, ka tie ir meli. Kur ir apmaksātā pote pret encefalītu? Jā, mums dažos reģionos atmaksā 100 procentus, kaut kur 30, 50, bet – kur un kad būs... es jautāju tiešām valdībai: kad būs bezmaksas pote pret encefalītu? Kad?

Es gribētu nedaudz parunāt par ierobežojumiem, ar kuriem it kā gribēja mūs glābt. Pirmais, ko ir izdarījusi Veselības ministrija, – tā mēģināja pārprofilēt un pārplānot visas operācijas, un ļoti daudz cilvēku saņēma atteikumu visām operācijām un ārstēšanai, kas bija ieplānota. Labi. Var – var! – to darīt, bet, runājot ar cilvēkiem, kuriem ir medicīniskā izglītība un kuri strādā medicīnas nozarē... viņi teica, ka pašā sākumā viņiem pat cimdu nebija, nerunājot par maskām, par maskām, kas neglābj no kovida... vajag vilkt medicīniskās maskas. Viņiem nebija parastu lietu, kam vajadzētu būt.

Par pašizolāciju. Četras sienas, svaiga gaisa trūkums, D vitamīna trūkums. Protams, tas samazina cilvēku imunitāti. Visi sēžam. Nedrīkst staigāt. Viena ideja bija dabas takās ieviest maksu. Ģeniāla valdība!

Par fiziskām kustībām, par fizisko aktivitāšu samazināšanu. Protams, neviens nerunā, ka tas izraisa trombozi, bet 50 procenti nāves gadījumu saslimušajiem ar kovidu bija tieši trombozes dēļ.

Un par dīkstāvi. Dīkstāve bija milzīgs sitiens pa cilvēku makiem. Es nezinu, varbūt kādam naudas trūkums uzlabo veselību, bet, manuprāt, tas neuzlabo nekad – nekad!

Par attālinātajām mācībām. Nu visi taču zina, ka gandrīz 80–90 procentiem no tiem, kas mācījās, parādījās traucējumi – gan psihiski, gan fiziski, gan depresijas. Man bija kauns, man bija kauns, kad pie manis griezās cilvēki, kas lūdza: "Karina, lūdzu, publiski pastāsti šo stāstu par mūsu māti, par mūsu ģimenes locekli, kas izdarīja pašnāvību, jo viņa negribēja traucēt cilvēkiem, viņa nevarēja vairs palīdzēt ne ar naudu, ne fiziski, nevarēja parūpēties par saviem ģimenes locekļiem." Tas ir kauns. Es nekad neesmu redzējusi, sekojot visiem politiskajiem notikumiem, ka kāds rakstītu par pašnāvību gadījumiem un to iemesliem. Mums medicīniskais personāls lēca pa logiem ārā, un viss pārējais... Visi klusē.

Mēs rūpējamies par cilvēkiem. Par masku nēsāšanu. Pasaules Veselības organizācija oficiāli rekomendē nēsāt maskas tikai cilvēkiem ar respiratoro saslimšanu simptomiem. Medicīniskā

maska nav vajadzīga veseliem cilvēkiem. Ko mēs darām? Joprojām... Karstums 32 grādi, mēs taisām reportāžu par tropiskiem karstumiem, bet cilvēkus joprojām mokām un piespiežam nēsāt masku, un sodām, ja nenēsā.

Igaunijā, Rancāna kungs, – nedod dievs... skatieties, pie kā noveda Igaunijā ierobežojumi un atļauja cilvēkiem viegli pārvietoties! Nu, mēnesi padzīvoja, un viss kārtībā. Mēs joprojām nēsājam maskas. Joprojām! Un sodām. Divdesmit četri tūkstoši bija sodīto, *Re:Baltica* uztaisīja reportāžu.

Par *CDC* pētījumu par masku nēsāšanu. No saslimušajiem ar kovidu 85 procenti nēsāja masku. Viņi nēsāja masku un tomēr saslima. Un tikai 15 procenti nenēsāja. Nu neglābj tā maska no vīrusiem; un tie mediķi, kas uzstājas publiski... nu kauns! Maska paglāba mūs no gripas, tāpēc mums šogad nebija gripas. Nē, vienkārši viss bija koncentrēts tikai uz kovidu, visi meklēja tikai kovidu. Tu atnāc ar salauztu pirkstu, bet tev taisa testu uz kovidu. Tu atnāc ar galvassāpēm, tev kovidu meklē, tu atnāc ar audzēju, tev kovidu meklē. Protams, gripas nav, gripa mums saglabā veselību, un mēs neslimojam. Tieši tā.

Es gribu lūgt apvienot uzstāšanās laiku.

Sēdes vadītāja. Laiki apvienoti.

K. Sprūde. Paldies jums.

Par tiem pētījumiem... un, pēc pētījuma datiem, pat otrādi – pēc stingrākiem noteikumiem un obligātas masku nēsāšanas inficēšanās tikai palielinājās. Es tagad nestāstu savas domas, es stāstu par *CDC* pētījumu. Maskas caurumiņi ir 200 reizes lielāki nekā pats vīruss. Nu, protams, mēs taču visi nopelnījām, mums bija labi iepirkumi. Visi tagad klusē. No Ķīnas... Kings Kongs, viss... valde, parakstītas pavadzīmes... nopelnījām visus tos miljonus. Protams, visiem jānēsā tās maskas.

Paturpinot. Daudzi zinātnieki secina, ka masku nēsāšana veselam cilvēkam nodara lielāku kaitējumu. Maska ir brīnišķīga vieta citām baktērijām, vīrusu vairošanai, CO_2... skābekļa trūkums... Nu visi taču zina, ka smadzenēs skābekļa trūkums izraisa galvassāpes, miega traucējumus, sliktu dūšu, hronisku slimību provocēšanu, psihes nomākšanu, depresīvu stāvokli. Visi klusē, visi klusē. Mums nav ārstu, visi klusē.

Vai Latvijas dermatologi šā gada laikā ir redzējuši sejas bojājumus, pustulāro infekciju, streptokoku, stafilokoku? Bet gadu iepriekš bija tādi gadījumi? Bet pirms pieciem gadiem? Kāds iemesls? Visi klusē. Tikai draudi un cilvēku biedēšana.

Tikko paskatījos, Jaunups uzstājās. Biedēšana arī ir metode. Ja ir svarīgs lēmums, kāpēc nedrīkst pabiedēt cilvēkus? Mēs taču... valdība laikam uzskata, ka cilvēki ir vienkārši aitu bars un var viņus pabiedēt. Ar koku un bez burkāna. Nē, burkāns mums ir loterija, kuru tā pa kluso tagad noņēma no darba kārtības. Brīnišķīgi. Gudri. Visu dienu pēc tam kaut ko pa kluso kuluāros mainīja. Taisa haosu un paniku. Visi, kas izsakās pretēji Dumpim, Perevoščikovam, Pavļutam, Juhņēvičai, ir vienkārši sazvērestības teoriju piekritēji, muļķi, neracionāli cilvēki, stulbeņi, kuriem jāatņem cilvēka tiesības. Cilvēka tiesības beidzas – to ir teicis Valsts prezidents.

Mediji mums katru dienu, katru nedēļu putro galvas. No pandēmijas sākuma mēs vērojam, kā tiek iedarbināta propagandas mašīna.

Es aicinu mosties un neļaut veikt medicīniskas manipulācijas jūsu bērniem, jūsu vecākiem, jūsu vecmammām. Es aicinu to nepieļaut, jo šī vakcīna ir eksperimentāla. Ja puse... visu gadu mūs visus bloķēja feisbukā, nevarējām uzrakstīt ne vienu, ne divus vārdus. Mākslīgi radīts vīruss! Mēs bijām visi bloķēti. Mēs esot idioti. Kā mēs varot vispār iedomāties, ka tas ir mākslīgi izveidots vīruss? O, ledus nedaudz sakustējies! Bet, es domāju, vajag kustināt ne tikai nedaudz... jo mēs redzam, ka šī valdība ir bezprincipiāla, tā neuztver un neciena savu tautu. Visi publiskie izteicieni ir provokatīvi. Katrs paziņojums ir pretrunā ar iepriekšējo. Kad tās Ministru kabineta sēdes tika publicētas, bija kauns lasīt tos dialogus, kā viņi cilvēkus uztver, it kā mēs būtu dzīvnieki.

Tāpēc es aicinu neatbalstīt šo likumprojektu un balsot "pret".

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputāt... Debates slēdzu. Debates jau bija slēgtas. Es aicinu pieteikties... tātad mēs jau debatējam vairākas stundas. Debates bija slēgtas.

Komisijas vārdā – Juris Rancāns. Lūdzu!

J. Rancāns (JK).

Komisijas vārdā tikai vēlos pateikties visiem par šīm debatēm. Aicinu atbalstīt šo likumprojektu pirmajā lasījumā.

Sēdes vadītāja. Lūdzu zvanu! Balsosim par likumprojekta "Grozījumi Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likumā" atbalstīšanu pirmajā lasījumā! Lūdzu balsošanas režīmu! Par - 45, pret - 20, atturas - nav. Likumprojekts pirmajā lasījumā atbalstīts.

Lūdzu noteikt priekšlikumu iesniegšanas termiņu otrajam lasījumam un laiku likumprojekta izskatīšanai Saeimas sēdē otrajā, galīgajā, lasījumā.

J. Rancāns. Komisijā, uzklausot visas puses, kā priekšlikumu iesniegšanas termiņš tika noteikts šā gada 18. augusts un izskatīšana otrajā lasījumā – pēc 18. augusta tuvākajā Saeimas sēdē.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Šobrīd citi priekšlikumi Saeimas Prezidijā nav saņemti.

Lūdzu ieslēgt sadaļu par procedūru. Vai kāds deputāts vēlas izteikt citu priekšlikumu? Tātad neviens nav izteicis citu priekšlikumu.

Priekšlikumu iesniegšanas termiņš šā likumprojekta otrajam lasījumam ir šā gada 18. augusts, un izskatīšana – nākamajā tuvākajā Saeimas sēdē pēc komisijas sēdes, kurā šie priekšlikumi būs izskatīti.

Līdz ar to mēs šodien esam izskatījuši visu Saeimas 2021. gada 4. augusta otrās ārkārtas sesijas attālinātās sēdes darba kārtību.

Sēdi slēdzu.

Vēl tikai dalībnieku reģistrācija. Tā ir sekmīgi noritējusi.
Sēdi slēdzu.
Jauku vakaru!

SATURA RĀDĪTĀJS
13. Saeimas ārkārtas sesijas attālinātā sēde
2021. gada 4. augustā (pulksten 15.50)

Likumprojekts **"Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā"**
(Nr. 1127/Lp13) (1.lasījums) **(Noraidīts)**
(Dok. Nr. 4508, 4515)

un Alternatīvais Likumprojekts **"Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā"** *(Nr. 1131/Lp13)* (1.lasījums) (Steidzams)
(Dok. Nr. 4515)

- Ziņo - dep. A. Skride

Likumprojekts **"Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā"**
(Nr. 1131/Lp13) (2.lasījums) (Steidzams)
(Dok. Nr. 4515)

- Ziņo - dep. A. Skride

Likumprojekts **"Grozījumi Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likumā"**
(Nr. 1128/Lp13) (1.lasījums) (Steidzams)
(Dok. Nr. 4509, 4517)

- Ziņo - dep. J. Rancāns

- Priekšlikumi (par steidzamību) - dep. J. Stepaņenko (pret)
- dep. A. Gobzems (par)

- Debates - dep. A. Gobzems
- dep. R. Ločmele

- Par procedūru - dep. E. Papule

- Debašu turpinājums - dep. V. Agešins
- dep. E. Tavars
- dep. R. Petraviča
- dep. V. Orlovs
- dep. I. Klementjevs
- dep. A. Kiršteins

Informācija par reģistrācijas rezultātiem

- Debašu turpinājums - dep. V. Dombrovskis
- dep. S. Dolgopolovs
- dep. E. Papule
- dep. I. Šuplinska
- dep. K. Ģirģens
- dep. J. Stepaņenko

- dep. K. Sprūde

Informācija par reģistrācijas rezultātiem

Balsojumi
Datums: 04.08.2021 15:56:35 bal001
Par - 5, pret - 59, atturas - 4.
Balsošanas motīvs: Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā (1127/Lp13), 1.lasījums

Datums: 04.08.2021 15:59:53 bal002
Par - 70, pret - 1, atturas - 1.
Balsošanas motīvs: Par alternatīvā likumprojekta Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā (1131/Lp13) atzīšanu par steidzamu

Datums: 04.08.2021 16:00:54 bal003
Par - 80, pret - 0, atturas - 0.
Balsošanas motīvs: Alternatīvais likumprojekts Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā (1131/Lp13), 1.lasījums

Datums: 04.08.2021 16:02:41 bal004
Par - 81, pret - 0, atturas - 0.
Balsošanas motīvs: Alternatīvais likumprojekts Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā (1131/Lp13), 2.lasījums

Datums: 04.08.2021 16:15:50 bal005
Par - 44, pret - 36, atturas - 1.
Balsošanas motīvs: Par likumprojekta Grozījumi Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likumā (1128/Lp13) atzīšanu par steidzamu

Datums: 04.08.2021 17:24:09 bal006
Balsošanas motīvs: Deputātu klātbūtnes reģistrācija

Datums: 04.08.2021 19:55:14 bal007
Par - 45, pret - 20, atturas - 0.
Balsošanas motīvs: Grozījumi Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likumā (1128/Lp13), 1.lasījums

Datums: 04.08.2021 19:57:00 bal008
Balsošanas motīvs: Deputātu klātbūtnes reģistrācija

Sēdes videotranslācija
04.08.2021. 10.00 10.15 11.45 15.50 17.55 19.30

* * * *

Sēdes videotranslācija	**04.08.2021**	10.00	10.15	11.45	15.50	17.55	19.30

1. *pl. 10:00 - 1 min Tehn.Pārtrauk. stg 2287 sēde Nr.1A-arkartas-vasara-1-daļa Mūrniece*
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210804100901_saeima.lv.1_0_0

2. *pl. 10:15 - 46 min . stg 2287 sēde Nr.1A-arkartas-vasara-2-daļa Mūrniece*
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210804112901_saeima.lv.1_0_0

3. *pl. 11:38 - 10 min . stg 2287 sēde Nr.1A-arkartas-vasara-3-daļa Mūrniece*
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210804115601_saeima.lv.1_0_0

4. *pl. 15:54 - 1 h 30 min . stg 2288 sēde Nr.2A-ārkārtas-vasara-1-daļa Beitnere*
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210804172801_saeima.lv.1_0_0

5. *pl. 17:55 - 47 min . stg 2288 sēde Nr.2A-ārkārtas-vasara-2-daļa Egnere*
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210804190402_saeima.lv.1_0_0

6. *pl. 19:30 - 25 min . stg 2288 sēde Nr.2A-ārkārtas-vasara-3-daļa Egnere*
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210804201101_saeima.lv.1_0

---

* * * *

Papildu pievienojums – darba kārtība

* * * *

6

Sēdes video translācija 04.08.2021 10.00 10.15 11.45 15.50 17.55 19.30

https://www.saeima.lv/lv/transcripts/view/2288
https://titania.saeima.lv/LIVS13/SaeimaLIVS2_DK.nsf/DK?ReadForm&nr=3273a2b2-bf13-47bf-a2d9-93bb22c87208

04.08.2021. 13.Saeima sēde-otrā-ārkārtas-sesija -attālināti *[A2]* Covid vakcinācija *Noraksts*

Stenogramma **S***ēdi vada: Dagmāra Beitnere-Le Galla, Inese Lībiņa-Egnere*
2021.gada 4. augusta sēde (otrā) sākas pl. 15:54
sēde slēgta pl. 19:57, sēdes ilgums- 4 h 03 minūtes / 2 h 42 min -darbs sēdē

PIEBILDE: 4. augustā notiek divas atšķirīgas sēdes: nr.A1, nr.A2 *SĒDĒ IR TEHNISKI TRAUCĒJUMI*

Latvijas Republikas Saeimas
2021.gada 4.augusta
otrās ārkārtas sesijas attālinātās sēdes
darba kārtība 15:50

		I. Likumprojektu izskatīšana	
	1.	1. Likumprojekts **Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā** *(1127/Lp13)* (1. lasījums) (Dok. Nr. 4508, 4515)Balsojums: par 5, pret 59, atturas 4 **Noraidīts** Ministru kabinets (Referents: Andris Skride)	
		2. Alternatīvais Likumprojekts **Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā** *(1131/Lp13)* (1. lasījums) (Komisija ierosina atzīt par steidzamu) (Dok. Nr. 4515)Balsojums: par 80, pret 0, atturas 0 **Pieņemts** Sociālo un darba lietu komisija (Referents: Andris Skride) ↗ DKP izskatīšanas gaita	
	3.	3. Likumprojekts **Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā** *(1131/Lp13)* (2. lasījums) (Steidzams) (Dok. Nr. 4515)Balsojums: par 81, pret 0, atturas 0 **Likums** Sociālo un darba lietu komisija (Referents: Andris Skride)	
	2.	4. Likumprojekts **Grozījumi Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likumā** *(1128/Lp13)* (1. lasījums) (Komisija ierosina atzīt par steidzamu) (Dok. Nr. 4509, 4517)Balsojums: par 45, pret 20, atturas 0 **Pieņemts** Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisija (Referents: Juris Rancāns) ↗ Debates ↗ DKP izskatīšanas gaita	
		↗ Ar sēdes norisi saistīti jautājumi	
		Sēde beigusies 04.08.2021 19:57	

---

* * * *